

BONA PAU

PAU
TORNA

Nº. 609 - Any LI - MONTUÏRI - NOVEMBRE - 2003

Montuïri honora
els seus
avantpassats

BREUS

Els batles des Pla sol·liciten més recursos econòmics

Els batles dels pobles de la Mancomunitat del Pla de Mallorca s'entrevistaren el passat 15 de setembre amb el President de la Comunitat Autònoma en motiu de la visita protocol·laria després de les eleccions, en el transcurs de la qual visita, després d'exposar-li les mancances dels ajuntaments, li demanaren més recursos econòmics per a les necessitats que pateixen degut als escassos ingressos.

Ràdio Murta

Segons manifestacions del responsable de "Ràdio Murta" (91.8), és intenció de l'emissora municipal emetre els matins música, consells i curiositats. I en donar les hores en punt, oferir un avanç informatiu de notícies en general (de Mallorca i de Montuïri). I els horabaixes, de les 19 a les 19'30h, posar en antena un informatiu diari. Per altra part està previst oferir els dissabtes el matí un "magazine" extraordinari.

Campanya contra la grip

Des del passat 15 d'octubre fins al 28 de novembre es perllongarà la campanya de vacunació contra el virus de la grip, campanya que va orientada particularment a les persones de més risc: majors de 64 anys, nins, determinats malalts crònics i altres.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Jaume Palou Garau.

Administració: Martí Ferrer Sampil
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparescudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Els alumnes de 1r curs de Primària que acudeixen al Col·legi Públic Joan Mas i Verd. És el segon grup de 1r ja que l'altre sortí el passat mes a la portada

Quaderns Montuïrers

De no haver-hi cap contratemps, amb el proper número de **Bona Pau** els nostres subscriptors rebran el número 6 de la col·lecció Quaderns Montuïrers, dels quals n'anam publicant com a mínim un cada any. Aquest portarà per títol "Biografia del Pare Miquel Rubí Pocoví" i suposa la segona edició d'aquest opuscle, ja que la primera fa temps està esgotada i es publicà en castellà l'any 1965. És obra del canonge Honorat Ribas Manera.

Ara sols dues rotondes

Segons va anunciar el passat 23 d'octubre el cap del Departament de Carreteres del Consell de Mallorca, el nou projecte de desdoblament de la carretera que va de Casablanca a Montuïri redueix de 10 a 2 rotondes (una a Algaida i l'altra a Montuïri) i suprimeix el carril bici previst pel Pacte de Progrés. A més, aquest darrer projecte contempla millorar els accessos a les finques privades amb vials de servei i tenen previst començar les obres el pròxim any.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Excel·lent

És mereixen un excel·lent els clubs de Persones Majors i de Gent Gran pel gran nombre d'activitats que han començat aquest passat octubre. Hi ha gent que s'ha apuntat a més d'una i a totes ho fa amb molt d'interès. No hi ha dubte que aquest dinamisme repercutirà positivament tant per a la salut mental com física.

Indelicadesa

Els esfereïdors renous que desprenen les motos i motorettes els caps de setmana a altes hores de la nit per determinats carrers, però sobretot pel de Palma, trenquen el plàcid somni de les persones, grans i majors, que encara dormen en calma i asossec. Una indelicadesa fàcil d'evitar.

Inquitud cultural

Fa anys que ha passat el temps en què tant a Montuïri com a la resta dels pobles existia una petita minoria que posseïa el saber quan encara la major part de la gent era analfabeta, perquè estava mancada de medis per adquirir coneixements. Els pocs que sabien llegir i escriure eren comptats, la qual cosa feia que gairebé tothom estàs subordinat als escassos dirigents com també a les persones amb capacitat de poder orientar, les quals, en general eren els mestres, capellans, metges, manescals, apotecaris, secretari de l'ajuntament i pocs més. A ells acudien quan es veien en la necessitat de demanar un consell o orientació per poder encarar determinades accions o poder solucionar diferents conflictes o dificultats familiars, professionals o laborals.

Poc a poc, però sobretot a partir de mitjan segle passat, hem pogut contemplar com de cada dia ha augmentat el nombre de persones que des de la seva joventut han anat adquirint un bagatge de coneixements que els ha permès deixar de viure subordinats a aquell esquifit grup social privilegiat culturalment o socialment; tant és així que a començaments del segle XXI la major part de la classe dirigent del poble o que de qualche manera controla normalment la vida, està formada per persones procedents la l'antiga classe mitjana o humil que aleshores tant abundava.

No es fa palès, però, una inquietud entre aquestes persones avui capacitades per ampliar i fomentar la cultura, i això que cada dia se senten noms de persones d'ambdós sexes que han assolit la seva formació o ja disposen d'un títol universitari, els quals dins el poble podrien situar-se i constituir un cercle en determinades qüestions o temes on tinguessin l'oportunitat d'exposar la seva valuosa opinió. Certament vivim dins un temps on es va notant el progrés, encara que arrossegam la grisor d'anys enrere. Una prova entre d'altres podria ser el nombre de llibres publicats darrerament de-

guts a plomes de montuïrers, els autors dels quals no descendeixen de famílies benestants o acomodades. Com també darrerament han destacat homes i dones que s'han guanyat un lloc dins la política, altres dins l'estament militar, professional o de les lletres.

Podríem esmentar noms de determinades persones que estan acabant els seus estudis o fa poc o un cert temps que han assolit una carrera universitària, però no és ara el moment ni la nostra pretensió treure'ls a llum. Però sí volem deixar constància de l'existència de persones capdavanteres en els seus estudis o en la seva formació, un tant erudites, a qui les espera un futur esplendorós. Gent allunyada de preocupacions polítiques a les quals aquest caire no les captiva; homes i dones que estimen el nostre poble i estarien satisfets d'aportar una part del seu temps lliure o d'oci en tasques que repercutissin en bé de Montuïri.

Per damunt de tot, però, el fet que ha motivat aquestes línies no és altre que el de proposar una sincronització o congruència de persones de la vila o fi que esdevengui l'oportunitat de tractar en comú temes que atenyen el nostre poble, esbrinin determinat fets, explorin el per què de certes actuacions, estudiïn el comportament dels propis montuïrers, però també i sobretot encarrilin postures i orientin, si cal, el poble i, si es convenient, impulsin o estimulin els qui són responsables de la vida política i social i cultural del poble, els empenyin perquè es moguin i promoguin trobades en comú. De la mateixa manera que s'han aglutinat esforços per dur endavant l'esport montuïrer i s'hi han invertit doblers i temps, altres persones també es podrien preocupar i moure a fi d'encarrilar, fomentar i millorar el bagatge intel·lectual i cultural que avui ja posseeix una bona part de la gent jove i de mitjana edat del poble.

O. ARBONA

DOS DITS DE SENY

Flexibilitat d'opinió

El saber defensar l'opinió pròpia que té cada un és una actitud molt positiva, però el no voler canviar mai d'opinió demostra una poca qualitat mental i una escassa intel·ligència. Les conviccions s'han de mantenir sempre estables, no han de canviar. Pel contrari és normal que canviïn les opinions, sobretot quan les circumstàncies canvien. Aferrar-se a les pròpies opinions, com si fossin dogmes o doctrines, és una mostra de tossuderia i, en general, de poca intel·ligència i fins i tot d'egoisme. S'ha arribat a dir que els qui mai varien d'opinió és degut que s'estimen més a ells mateixos que no a la pròpia veritat. Sols els qui tenen opinió pròpia estan en condicions de jutjar sobre una qüestió o sobre una persona, sobretot quan se li demana la seva personal opinió.

En canvi, el tenir conviccions pròpies suposa creure fermament en la veritat de determinats principis, ja sien polítics, religiosos, filosòfics o d'una altra casta. I sols les poseeixen els qui estan convençuts de la veritat d'alguna cosa o d'algun fet. El qui parla sense convicció ben prest demostra la seva escassa o nul·la personalitat. D'aquests s'ha arribat a dir que "mostren el llautó", perquè volen fer creure allò del qual no n'estan convençuts.

Per altra part s'ha de tenir el suficient seny per canviar d'opinió quan sia necessari, quan es detecti o descobreixi que les circumstàncies han canviat o es vegi i es comprengui la força dels arguments d'altres sobre una determinada persona o un fet o circumstància.

Aquesta flexibilitat d'opinió enfora de demostrar una poca personalitat, és una mostra de bona salut mental, una salut que evidencia la intel·ligència d'aquell que canvia fermament convençut, la qual cosa és bàsica per poder caminar per la vida i créixer i madurar com a persona humana. Tancar-se a una individual opinió és propi de sers caparruts i, en general, poc intel·ligents.

SALOMÓ

Ei, jove, treu el cap!

Seria possible una altra sortida?

Com faig sovint, vaig anar a comprar el diari. A la vidriera de l'establiment vaig veure i llegir la fulla "Ei, jove, treu el cap i apunta't al MAC!". La meua alegria fou profunda, tal que se'm fé precis comentar-la amb altres clients presents en aquell moment a la papereria. Tots coincidírem en el caire positiu de la notícia, en l'enriquiment que seria per al poble i en l'admiració i esperança en aquesta joventut activament preocupada i il·lusionada per un ventall cultural tan ampli.

Aspiren a expressar totes les seves inquietuds en una revista local, oberta a crítiques i lloances, oberta també a altres "persones que superin aquesta edat", l'edat de 14 a 30 anys.

Aquestes tres característiques –local i la doble obertura– m'han inspirat una altra possible sortida. Per què no fer-ho des de les pàgines de **Bona Pau**? Per què no des d'una nova secció, "Montuiri Jove", per exemple?

Hi veig un avantatge i una necessitat.

L'avantatge consisteix en què aquests joves "amb ganes de fer feina i de fer activitats d'àmbit cultural" ja tindrien una infraestructura publicitària i una experiència molt consolidada i això és un guany pràctic i desitjable. Ho compararia a aquells joves, la família dels quals té un negoci en marxa i que s'hi acoblen perquè hi veuen una bona sortida cap a la construcció del seu futur.

Una necessitat, perquè varis, els noms i llinatges dels quals figuren a la llista de redactors i col·laboradors de la pàgina 2 de **Bona Pau**, ens hem fet vells. És llei de vida inexorable, acceptada resignadament i assenyadament pels interessats i que volen i anhelan que sang i forces noves els substituïes-

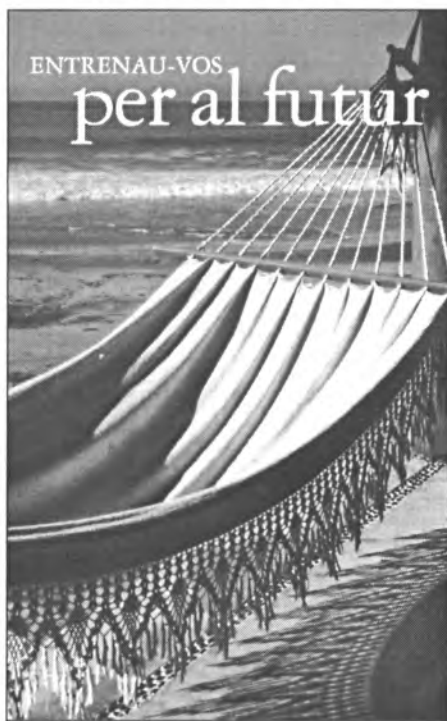
quin i donin més vida i més actualitat a la revista del nostre poble.

La nova secció de què he parlat abans hauria de tenir la intenció conscient, volguda i activa d'anar-se estenent a les altres planes de la revista i, en un temps necessari i adient, rejovenir-la tota. Ho dic perquè els joves, en la seva fulla, esmenten "una revista d'àmbit local que parlin dels temes que ocorren al dia a dia de la vila". És clar que, si volen ser fidels a l'objectivitat històrica del dia a dia, hauran d'interessar-se per tots els problemes diaris, encara que no siguin estrictament de joventut.

Crec no equivocar-me quan supòs tot el poble content d'un possible canvi de redacció, mentalitat, continguts de la nostra revista, gràcies a l'esperit emprenedor d'"un grup de joves montuïrers amb ganes de fer feina..."

O renovar-se o morir, diuen. I és ver.

JOSEP OLIVER I VERD

Plans de Pensions "SA NOSTRA"

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

El P. Martorell estrenarà a Roma dues noves creacions

El proper dia 8, al Vaticà, amb motiu de la beatificació del Pare Zegri, fundador de les Germanetes Mercedàries, el P. Martorell estrenarà dues noves obres seves: "Càntic Pasqual" i "Girau a mi vostra mirada"

Montuiri

971 646 460

Bar Can Pieres

L'alegria d'un brot de taronger

L'aparició de la figura de Blai Bonet (1926-1997) va suposar un esclafit de frescor per a la literatura illenca dels anys cinquanta. Molt comentada va ser la lectura d'alguns poemes seus dins la tertúlies que Guillem Colom ofería a ca seva; l'admiració que sentiren els oients de llavors constitueix una de les més belles anècdotes de la nostra història cultural. Ben prest prengueren consciència que es tractava d'un poeta en majúscules que exerciria una notable influència en bona part dels poetes posteriors. A un reportatge recent de Neus Canyelles, publicat al *Brisas*, el poeta sineuer Gabriel Florit el reconeixia com un dels seus mestres.

Ja és en el llibre *"Entre el coral i l'espiga"* (1950) on es comprova la qualitat del seu quefer poètic. El poeta reflecteix els corals de les fondalades marines santanyineres i les espigues, encara abundants, dibuixades pels sementers que s'allunyen de la saladi-na.

Però va més enllà i comunica el dolor de la seva malaltia (el poeta patí de tuberculosi, com també es recorda a *"El mar"*, novel·la portada al cinema amb excel·lent acollida) i les seves inquietuds religioses expressades amb profund dramatisme. I aquests sentiments, encara que viscuts per una sola persona, esdeven universals com una mateixa estrella que pot esser observada i entesa des de països diversos.

Blai Bonet converteix el poeta en un missatger agraït que ha rebut el do de la paraula. En el dolor sap que ha de mesurar qualsevol crit excessiu d'optimisme. No pot llançar coets. En el poema *"Soledat oberta"* ho destriam clarament. Per vèncer el sofriment es refugia en la paraula. La paraula li brolla contada i cantada i cada una d'elles, malgrat s'escolin entotsolades regalimen tota una càrrega poètica. Els exemples que presenta ho transmeten amb intensitat: *"ala"*, *"llimone-ra"*, *"sal"*, *"fill"*, *"mare"*, *"aigua"*...

Aquests mots semblen copinyes que sonen, gràcies a una saliva divina, com una *"veu plena de nius"*.

El poeta admetrà que hi ha poques coses d'alegria. És una confessió amarga, mes es refà i sap que devora

un solc xerec, n'hi ha un altre d'agradós. Observem els seus versos amb atenció i fruïrem de la brillantor de la seva poesia. En unes estrofes de l'esmentat poema diu: *"És curiósperò jo no tenc pena. / És ver que ja fa temps que no he vist estrelles,/ ni aquell mar tan senzill que va a la platja/ plena de lliris blaus, callada i sola./ És cert. Hi ha poques coses d'alegria./ Però sempre hi ha un brot de taronger / que va, en silenci, cap a la taronja. I humils pedres que per primera volta, / se senten àngels, tirades a una fruita,"*

o un aucell, que haurà tingut la sort de morir-se a l'aire..."

El brot de taronger és un símbol. És un contrapunt de llum a la fosca imminent de la malaltia que vol caure inevitable com un caliu damunt la cendra. El "però" i el "sempre" tenen una força extraordinària. Transformen en un alenar esperançat les poques coses d'alegria que el poeta experimenta. El silenciós brot de taronger permet ser observat sempre. I prolonga les seves benefactores fulles fins el demà que encara no ha nascut. El seu acostarse cap a la taronja acull les mirades tristes com una paraula acull una promúncia antiga i la recrea.

LLUÍS SERVERA SITJAR

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuiri, Illes Balears
 Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

LA IMATGE COMENTADA

Va saber dir no amb valentia i decisió a un futur que ell no s'havia cercat, més bé li havien proposat els seus tios capellà i monja i gairebé obligat pels seus pares. Es tractava dels estudis que deu anys abans havia començat a la Porciúncula i que sobtadament va interrompre després d'haver rebut una formació cultural bàsica pròpia dels qui aspiren a formar i a formar-se un futur pròsper, millor del que havien heretat del seus avantpassats.

A Can Collet eren sis germans dels quals avui ja no en resta cap de viu. D'entre ells en Gaspar Mas Sampol era el penúltim, si bé fou l'elegit, després de considerar que podria arribar a ser "qualque cosa" en la vida. I possiblement no anaven equivocats. Però ben prest en Gaspar considerà que aquell aprenentatge, en aquell recinte, no era l'adequat ni el més adient per assolir el futur que ell desitjava. I prengué tan dràstica decisió encara que hagués de contradir la ferma voluntat de la seva mare que el volia religiós.

Just haver complit els 18 anys sortí de la Porciúncula i tot seguit s'allistà voluntari a la marina de guerra i anà al departament naval de Cartagena on, tant dins el quarter com pels carrers d'aquella població se'l podia veure vestit de mariner després d'haver duit a terme amb fidelitat les comeses que se li assignaven. Això succeïa en un temps de pau, de lluita i de confrontació no desitjada ni per ell ni per la majoria de persones d'arreu el nostre país.

Acabat el servei i concloses les hostilitats bèl·liques, a l'acabament de 1940, llicenciat de la marina i amb 23 anys tornà a Montuïri disposat a refer o, millor dit, emprendre una vida que sols havia albirat. I per una d'aquelles circumstàncies que es donen de tant en tant al qui les cerquen, vet aquí que en un dels dies del singular passeig dels joves per plaça, es va creuar la ingènua mirada amb la de la no manco candorosa de na Francisca Miralles Gomila "Roca", qui encara no havia complert els 18. I des d'aquell moment romangueren enamorats un de l'altre. Era un temps en què en Gaspar per espai de poc més d'un any i mig va exercir de carter a Palma, a la Comandància de Marina. Passats tres anys es donaren

Gaspar Mas Sampol "fou una persona de bona formació, molt reservat... i amb moltes altres virtuts"

el definitiu sí i tres anys després naixia el seu primer i únic hereu: en Joan.

Durant un bon grapat d'anys en Gaspar féu de pagès a les terres que havia rebut dels seus pares fins que un bon dia decidiren esbucar la casa que tenien a Plaça i tornar-ne edificar una altra de nova planta. Així ho feren i una vegada acabada, ell i la seva esposa bastien amb gust i delicadesa el bar que ambdós varen regentar per espai de deu anys i que en aquell temps va acollir la major part de la joventut montuïrera. Allà hi tenia el seu "cau" —el cafè nou—, però al cap del primer decenni deixaven aquesta activitat, el llogaren i s'assentaren definitivament al pis de damunt. Consideraren que havia acabat el temps de servir i viure per als altres i retirar-se fora dels extravagants renous que implica la joventut.

Allà visqueren més tranquils. Un assossec que bé s'havia guanyat en Gaspar i més tenint en compte que no gaudia de massa salut i que va haver de superar quatre operacions quirúrgiques, les quals va vèncer

amb resignació. Tengué sempre una gran estima cap a la seva esposa Francisca, si bé ella procurava contentar-lo tant com li era possible: amb el cotxe trespasaren gairebé tota l'illa.

En Gaspar no mostrà mai unes inquietuds extravagants ni un desig d'esser conegut per qualque fet intranscendent. Darrerament se'l veia pel cafè empantant la xerrada amb els seus amics i amb persones de la seva edat que en certa manera pensaven com ell. Possiblement coneixia més ell la gent de poble que no els montuïrers el coneixien a ell. I això perquè a més de ser callat no s'inquietava per la resta del poble.

Ara, ja traspasat el portal d'aquesta vida —14 de març de 2002—, es podria resumir la vida i el tarannà d'en Gaspar dient que fou una persona de bona formació, molt reservat, no tenia enveja ni desitjava mal a ningú; era calmat, posava pau dins i fora de ca seva, molt aficionat a la lectura (en donen testimoni els nombrosos volums que encara resten a la llibreria de ca seva). I moltes altres virtuts que de la mateixa manera podrien enaltir els qui bé el coneixien.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Certa gent del poble demana que es posi remei als fassers dels graons abans que es morin. Uns diuen que van malaltissos per falta d'aigua, altres per manca d'oxigen i de respiració. El cert és que des de la darrera vegada que encimentaren els graons amb formigó se'ls veuen amb un aspecte pitjor.

De cada dia sorgeixen noves veus propugnant la fusió de les dues associacions de tercera edat de la vila. I ens demanen que ho publiquem: per què dues si la finalitat és la mateixa?

Quan es farà d'una p... (santa) vegada la rampa d'accés als graons? Per què està aturat el projecte? Fins ara paraules, promeses... i res més!

Moltes mamàs en haver acompanyat els seus fills a l'escola passen gust de fer un cafetet a can Pieres o a un altre lloc. És una llàstima que molts dels comentaris o "novetats" que hi surten a llum no arribin a aquesta secció. Però... és possible.

A partit de gener els qui cometin determinades infraccions greus de tràfic poden rebre la sanció d'anar a la presó o retirar-los el carnet de conduir. Si a Montuïri això es du a terme a "lo" millor se solucionarà el desgavell circulatori que patim a segons quines hores per causa de certs conductors.

Bastants dissabtes molts dels qui dormen a cases confrontants amb el carrer de Palma, sobretot, es desperten degut a la forta remor de certes motos i motorets que devers les 3 o les 4 de la matinada per allà sembla que fan carreres. Alguns veïns ens demanen divulgar-ho a fi que s'hi posi remei.

Altres temps els joves obsequiaven amb serenates les joves la nit de les "Verges" i aquestes esperaven emocionades i entenedrides que arribàs el

moment. Un costum que s'ha anat perdent des de fa uns anys. Ara bé, la gent d'edat enguany encara ho va celebrar amb una bunyolada al club de tercera edat, tot i no esser "verges" (gairebé totes) compartiren una estona agradable amb qui, molt de temps enrere en cantussejava, de serenates.

Satisfà molt el nombre de persones de tercera edat que aprofiten per participar a les nombroses activitats que s'han organitzat. Semblen al·lots contents o jovenetes ufano-ses.

S'ha comentat amb satisfacció la col·locació de miralls a les travesses del carrer Major i així els cotxes que pugen per les costes tenen millor visibilitat.

Sembla que l'autoservei "Cati" vol tancar. Serà una llàstima perquè hi haurà una botiga menys. És molt possible, però, que en aquell lloc s'hi munti una carnisseria.

També sembla que en Miquel deixa el restaurant dels Creuers i vol posar un hamburgueseria a l'antic local "Flor de Murta" del carrer de Palma. I també diuen que el qui ex-

plotava el local del "Molí d'en Perons" se n'ha anat. Els motius d'un i altre són de suposar.

Es demana més respecte als gerros i cossiols que en el cementiri hi porten per als avantpassats. No els hi deixen perquè qualcú se'ls enduïgui a ca seva.

A la darrerria d'octubre s'han sentit queixes a l'entorn del pagament de les contribucions, particularment sobre l'augment del rebuts de fems.

Una casa de bell nou fou víctima de robatori i aquesta vegada en ple dia. D'allà varen sostreure més de 500 euros. Devien saber quelque cosa...

EN XERRIM

Super Montuïri
BIP BIP Extens assortit
supermercados Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria Panaderia •

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuïri

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària extraordinària del 13 d'octubre de 2003

Després d'haver exposat per part del Batle el motiu d'aquest plenari extraordinari, es varen tractar els següents assumptes de l'ordre del dia:

Pla d'Obres i Serveis de 2004

Amb 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM i PSOE) es va acordar demanar la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis per a l'any 2004 i a fons perdut de les dues següents obres:

Electrificació del Cementeri Municipal, amb un pressupost d'execució de contracta de 20.270'13 euros. La subvenció a fons perdut que se sol·licita és de 16.216'10 € (80%) i la resta, 4.054'03 €, d'aportació municipal.

Evacuació d'aigües pluvials C/ de Baix, amb un pressupost d'execució de contracta de 19.423'12 euros. Se sol·licita una subvenció a fons perdut de 15.538'50 € (80%) i la resta, 3.884'62 € d'aportació municipal.

Així i tot el Batle va recordar que el Pla d'Obres i Serveis des de 2003 fins a 2006 estava hipotecat degut a l'aportació per a la reforma del poliesportiu Es Revolt, però es presentava per si de qualque manera aquestes

sol·licituds podrien esser incloses. Per la seva part el regidor Ginard (PSM) va criticar que sols dos dies abans d'expirar el termini es convocàs aquest ple, la qual cosa suposava una manca de previsió i un excés de precipitació.

Actualització de meses i col·legis electorals

Per unanimitat es va acordar sol·licitar a la Delegació Provincial de l'Oficina del Cens Electoral la formació d'una altra mesa electoral al districte 002, al local públic de Ca ses Monges, justificada: a) per l'elevat nombre d'electors d'aquest districte (957 electors), la qual cosa dificulta el desenvolupament adequat del procediment electoral a la mesa única existent en l'actualitat; i b) per la disseminació de dita població.

Declaració de zona de gran afluència turística

Per unanimitat s'acordà proposar a la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear a efectes d'exclusió de la limitació d'horaris, que es ratifiqui la consideració de zona turística

al municipi de Montuïri per a l'any 2004, el nucli urbà i la zona afectada d'ambdós costats de la carretera C-715, el tram que va des de l'encreuament d'entrada a la població fins al Coll de sa Grava.

Pla general d'activitats de l'IME per a 2004

Conforme al previst als estatuts de l'IME relatiu a les facultats de tutela de l'Ajuntament Ple, per unanimitat es va acordar aprovar el pla general d'activitats per a l'exercici de 2004, elevat pel Consell d'Administració de l'IME.

Ordenança fiscal per ús, serveis i activitats a les instal·lacions esportives de l'IME

Vista la necessitat d'adaptar els actuals preus proposats per aconseguir el bon funcionament de l'IME, amb 10 vots a favor (PP i PSM) i 1 abstenció (PSOE) es va acordar aprovar provisionalment la modificació de l'ordenança fiscal per utilització de les instal·lacions esportives, segons proposta de preus presentada per l'IME.

Sessió extraordinària de l'Institut Municipal d'Esports

Dia 7 d'octubre de 2003 l'Institut Municipal d'Esports (IME) celebrà sessió extraordinària presidida pel Batle i amb assistència dels membres de la Corporació i vocals prèviament designats, en el transcurs de la qual es va tractar i aprovar el següent ordre del dia: 1- *Lectura i aprovació de les actes de les sessions constitutives i de l'extraordinària, celebrades mesos anteriors.* 2- *Comunicacions de presidència.* 3- *Règim de sessions ordinàries.* 4- *Memòria de les activitats de l'estiu 2003.* 5- *Pla general d'activitats de l'any 2004.* 6- *Ordenança fiscal reguladora de l'ús i serveis de les instal·lacions esportives adscrites a l'IME.*

Les activitats previstes per al proper any són les següents:

Pla d'activitats per a l'any 2004

HIVERN

1. **Aeròbic:** dilluns i dimecres de 20'30 a 21'30.

Durada: octubre a Juny

2. **Gimnàstica manteniment:** dilluns i dimecres de 20'30 a 21'30 - Dimecres i divendres, de 10'00 a 11'00.

Durada: d'octubre a juny.

3. **Boleros:** dilluns de 18'00 a 19'00.

Durada: d'octubre a juny.

4. **Torneig F-7 aficionats:** dimarts i divendres a les 22'00.

Durada: d'octubre a gener.

5. **Escoles municipals:** (futbol, bàsquet, tennis).

6. **Torneig futbol-sala aficionats:** dimarts i dijous a les 22'00.

Durada: gener a abril.

ESTIU

7. **Curset de natació.**

8. **Aquareòbic.**

9. **Escola d'Estiu.**

10. **Campionat de futbol.**

11. **Campus de futbol i campus de bàsquet.**

12. **Curset per a formació d'entrenadors de futbol i de bàsquet.**

Celebració centenària

Francisca Gomila Garcias Matarina
(20/10/03)

Es a celebrar el centenari un dia abans. Era el diumenge 19 d'octubre passat. Missa a la parròquia de la Santíssima Trinitat a les 11'30h acompanyada dels seus fills, nores, nétes, familiars (tres d'ells es des-

plaçaren de Miami (EE UU) expressament) i els amics que la volgueren acompanyar. A l'església hi eren presents la batlessa de Palma, Catalina Cirer, el batle de Montuïri, Gabriel Matas amb la seva esposa, Antoni Contestí, en representació del Consell de Mallorca, Margalida Ferrando, regidora de l'Ajuntament de Palma, Mª Teresa Ratier, vice-presidenta de la Federació de Persones Majors. En acabar la festa li lliuraren plaques commemoratives l'Ajuntament de Palma, el Consell de Mallorca i l'Ajuntament del nostre poble. Tot seguit, dinar de companyonia al costat de la parròquia, música, alguna poesia que des de molts d'anys ençà guarda a la seva memòria. I encara que potser no s'ho cregui algú dels qui no hi eren presents, la centenària va ballar uns quants punts d'un pas-doble amb el seu nebot Sebastià. En tot moment es va respirar un ambient festiu i alegre. Idò, que sa tia Francisca en pugui complir molts més i que tots nosaltres ho puguem veure.-
X. Ramis

Vacuna contra la grip

A partir del dia 15 poc a poc es van vacunant contra la malaltia infecciosa de la grip les persones amb risc, particularment les de més de 64 anys. A Montuïri són ja molts els qui han rebut aquesta vacuna.

Tercera Edat

Aquest mes passat han començat de ple les activitats de les dues associacions de tercera edat de la vila. A

L'Associació de Persones Majors celebrà el començament de curs amb un dinar

més de les que tenen un caire manual s'han d'esmentar les de gimnàstica de manteniment; enguany tots al pavelló cobert d'Es Revolt, on, amb un espai suficientment espaiós, la poden practicar així com pertoca.

A més com activitats extraordinàries podem esmentar les següents: Dia 12 a Cas Carboner l'Associació de Persones Majors va celebrar el començament de curs amb un dinar. Dia 18, la de Gent Gran a les escoles es reunia i allà varen gaudir d'una bona

torrada. Dia 20 els associats de Persones Majors celebraren la festa de la verges amb una bona bunyolada en el Club de Ca s'Escolà. I dia 30, la Gent Gran duia a terme una excursió cultural fins al Port de Pollença i amb barca es traslladaren a Formentor.

Glosa

Sa caça m'escapà

Quan jo era bergantell
una dona m'enganà;
més d'una hora em fé esperar,
va dir: ara aniré a cercar
dins ca nostra una pell.

Vaig trobar que se torbava
i a la casa vaig entrar
i la jove vaig trobar
amb una altre que ballava.

Preneu-la quan es segura,
no espereu, ja tornarà;
sa pell que anava a cercar,
es xot encara la duia.

Tot això me va passar
quan era un al·lotell:
per esperar una pell
sa caça em va escapar.

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

E.S.
SES JARDINES
CTRA.MANACOR,KM.29,3
07230-MONTUIRI
TELF.971646146

Lloguer de les pistes poliesportives

L'Institut Municipal d'Esports de Montuïri ha fet públic els preus del lloguer de les pistes poliesportives per aquest curs. Són els següents:

	De dia	De nit
Pavelló cobert10€12€
1/3 pavelló cobert	...6€8€
Camp de futbol 11	..22€25 €
Camp de futbol 7	...14€17€
Pista de tennis4€5€
Petanca i ping-pong	.0€0€

Nota.- Aquestes quotes són per al socis de l'IME residents. Els no socis, de dia augmenta un 200% i de nit, un 180%, aproximadament. Per als no residents són un 20% més cares.

S'han organitzat també cursos de **gimnàstica de manteniment, iniciació ball de bot, aeròbic, escola de tennis, torneig de futbol-7 aficionats i torneig de futbol sala** que tendran lloc a les instal·lacions esportives.

Canvis a les Noves Generacions del PP de Montuïri

Hem ebut la següent escrit:

"Les Noves Generacions del Partit Popular de Montuïri volen informar mitjançant la revista **Bona Pau**, de les renovacions que ha sofert aquesta associació. Després de tres anys com a president i fundador de les NN GG de Montuïri en Jaume Bauçà (Capità) dia 27 de setembre, deixà la presidència. En el seu lloc fou ocupat per Jaume Ramonell (Matxo), com a president,

Era el dia de la segona festa de Sant Bartomeu de 1967, un any que per cert foren un poc "passades per aigua", ja que la nit anterior i la posterior de la tirada d'aquesta foto va ploure i es varen haver de suprimir alguns actes. I això que aquest any s'estrenava la nova plaça encara que oficialment no s'hagués inaugurada la casa de la vila, acte que es féu el gener següent. Hora de les corregudes aquestes 8 joves i 2 joves damunt el cadafal es fotografiaren. Són aquestes i aquestes (d'esquerra a dreta): Maria Titina, Maria Antònia des Forn, Colom Roca, Magdalena de s'Adrogueria, Damià Vermell, Coloma Muixa, Joan Trepallí, Aina Móra, Maria Pocoví i Joana Confitera.

Javi Socies com a Vice-president i com a secretari, Tomeu Verger Mudoy. La nova direcció vol donar les gràcies a Jaume Bauçà per tota la seva feina realitzada aquests tres anys. Es projecta continuar en la mateixa línia realitzada fins ara, es projecta organitzar activitats lucratives pels joves i no tan joves de la vila, dur a terme sopars amb benefici de les entitats que ho necessitin o altres activitats que puguin ser de profit per a la gent del poble. Moltes gràcies!"

Sion prepara un nou llibre

Encara sense decidir el títol que portarà el segon llibre que té pràcticament acabat el nostre col·laborador Sion Nicolau, ens participa que aquests són provisionalment els temes que figuren a l'índex: *La sembra directe i els potents tractors, la recollida de les ametlles, excequellades, podades i empeltades, els sequers de les figues, la recollida de les patates, la tosa de les ovelles, el vi casolà, ases i someres, en Picarol i en Menut, camí carro, cereals i llegums, cirga glosada, dimonis i festes, el xot passador, els bons productes mallorquins, en defensa dels cans, astúcies del pagès, fires i barrines, les pastures, llençol i palla, madò Manxes, mopis i bunyols, ocells cantaires, xerrada amb una vella figuera, camí carro, cereals i llegums, cirga glosada, dimonis i festes, el xot passador, els bons productes mallorquins, en defensa dels cans, astúcies del pagès, fires i barrines, les pastures, llençol i palla, madò Manxes, mopis i bunyols, ocells cantaires, xerrada amb una vella figuera.*

Es preveu que aquest exemplar surti l'any 2004, si bé encara manca la darrera revisió del consell editorial.

Festes de Santa Cecília 2003

Actes organitzats pel Patronat Cultural de Música de Montuïri

Dissabte, 15 de novembre, a les 20'45h a l'església: Actuació de les Corals P. Mont-Lliri i Singkreis Mallorca.

Dimecres, 19 de novembre, a les 16h a l'església: Audició musical dels alumnes de l'Escola Municipal de Música dirigida als alumnes del CP Joan Mas i Verd.

Dissabte, 22 de novembre, a les 20'45h a l'església: Actuació musical de Jazztá Bigband.

Diumenge, 23 de novembre, celebració de Santa Cecília. A les 11h a l'església: Missa en honor de Santa Cecília cantada per la Coral P. Mont-Lliri.

A les 12h a l'església: Concert de la Banda de Música de Montuïri.

A les 14h a Cas Carboner: Dinar de companyonia (Venda de tiquets a l'Ajuntament fins a dia 19 de novembre. Preu: 20 € per als socis, 25 € per als no socis, 15 € per als nins/es fins a 12 anys).

(Actes organitzats pel Patronat de Música de Montuïri amb el patrocini i col·laboració de l'Ajuntament, Parròquia de Sant Bartomeu i Col·legi Públic Joan Mas i Verd).

El batle de Montuïri, reelegit president de l'Associació de Municipis

"La principal aspiració és la de defensar la problemàtica dels ajuntaments"

Fa dos anys el nostre batle Gabriel Matas (PP) fou elegit president de l'Associació de Municipis de les Illes Balears i dia 6 d'aquest passat octubre fou reelegit en una assemblea a la que hi paticiparen representants del 48 per cent del ajuntaments de la nostra comunitat. Un agrupament (AMIB), Associació de Municipis de les Illes Balears, que fou creat fa dos anys a rel d'una escissió de municipis de les illes governats per PP, "perquè dins el òrgans de govern de la FELIB (Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears) —segons ens confessava el mateix Gabriel Matas— no tenien en compte la representació del PP, sobretot perquè els municipis governats pels conservadors consideraven que la presidenta, Margalida Nàjera (PSOE), aleshores batlessa de Calvià, en lloc de defensar els interessos municipals, es va aliar amb el govern de la Comunitat Autònoma, que estava en mans de l'anomenat Govern del Pacte de Progrés".

Actualment continua havent-hi dues associacions, si bé ambdues defensen els interessos municipals amb la pretensió de solucionar la problemàtica del municipi.

"La FELIB abraça també el Consell de Mallorca, però ara —continua dient Matas— ambicionam juntar, mitjançant una assemblea, tots els ajuntaments, però sols els ajuntaments i que no hi participi el Consell".

Aquesta associació de municipis que presideix el nostre batle celebra una assemblea anual, però en el si d'aquest agrupament existeix una comissió permanent que es reuneix cada mes a fi d'clarar i dilucidar temes d'actualitat o que sorgeixin puntualment. Participen en el repartiment del fons de compensació municipal, el qual ha distribuït aquests dos darrers anys uns mil milions de pessetes. "Ara —continua exposant el president de l'AMIB, Gabriel Matas— intentarem que aquesta quantitat sia superior i esperam poder participar dins el criteris de repartiment d'aquesta quantitat i fer valer el nostre punt de vista. Actualment —continua dient— ho

fa pel seu compte el Govern de les Illes Balears".

"Entre els projectes que consideren dur endavant com més aviat millor els responsables de l'AMIB hi figuren —comentava Gabriel Matas— el de

constituir una comissió que participi en l'elaboració dels diferents plans territorials de les Illes Balears i el d'elaboració de cursos de formació per a funcionaris d'ajuntaments. I, per damunt de tot, aspirem defensar els interessos de tots els ajuntaments, oblidant les obstinacions partidistes que sorgeixen de tant en tant".

O. ARBONA

Para aquellos que tienen instinto.

Meltemiepiece Cinco Agujas No 27657-1121. Mecanismo mecánico automático con indicador de fecha mediante agujas, caja de acero inoxidable, dos cristales de zafiro (bravetres fondo transparente), esfera de plata 925, agujas luminiscentes, impermeable hasta 30 metros, brazalete de piel cosido a mano.
www.mauricelacroix.com

MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

Josep Serra Bauzà "Vedell"

Té 94 anys, recorda que quan en tenia 6 treballava amb un mestre de picapedrers i guanyava 1'50 pessetes diàries

Als pocs moments que havíem iniciat la conversa amb Josep Serra Bauzà ens adonàvem que fou una víctima més d'una època en què abundaven l'escassetat, els treballs durs i tota casta de penúries i situacions similars pròpies de principis del segle XX. Un segle que havia de ser esplendorós, quan els grans invents de la humanitat començaven a donar fruit. Contràriament als pronòstics, conequé dues guerres mundials i, entre altres conflictes, la nostra guerra civil amb milions de víctimes.

Josep és un home senzill, gens complicat. Explicà les coses tal com les veia aleshores. Però llavors era un altre temps. Precisament d'aquest temps és del que volem parlar amb ell.

Una característica que té –i que també l'hem observada en altres persones– és que per contar-nos un senzill fet, ens ha de contar primer altres històries relacionades amb el fet en si. Conseqüentment la xerrada s'allarga.

El nostre interlocutor va néixer fa 94 anys (el 1909) a Montuïri. Foren tres germans i una germana: Gabriel, Josep, Miquel i Catalina. L'únic que es conserva viu és ell. El 1941 es

casà amb Joana Aina Gomila Cerdà. Han tengut tres fills: Maria, que morí fa anys, Josep i Gabriel. També té set néts i nétes.

– Poguéreu anar a classe quan éreu nin? –li preguntam.

Ens mira un moment abans de contestar; sembla que l'hem agafat desprevingut.

– Quan tenia sis anys –ens diu– vaig anar a escola amb el capellà Palou; només hi vaig anar mig any. Més endavant, estant llogat, tenia entre 14 i 16 anys, anava a escola els vespes d'hivern. Això durant uns tres anys, amb un Lluç de les Tres Creus. No hi vaig poder anar més.

– Per tant, sabeu llegir i escriure.

– Sí..., però poquet.

– Quin ofici teníeu abans de jubilar-vos?

– Jo he estat sempre conrador. No podíem triar molts d'oficis en aquell temps. A més de les nostres terres també contràvem 20 quaterades a mitges a la possessió de Meià. Als set anys feia feina de manobre, si es pot dir així, amb un mestre picapedrer. La feina era feixuga, perquè de sol a sol havia de tragar pedres, grava o ciment pujant escales de fusta molt llargues. Guanyava sis reals diaris (1'50 pessetes). La feina, com he dit, era esgotadora i vaig passar de porqueret a Son Coll Nou. Més endavant, als 16 anys, estava de pareller a Solanda i d'aquí vaig passar a Son Comelles, on ajudava als missatges i també al cuiner dels senyors.

– Els al·lots, com vós, de 16 anys, què guanyaven de jornal?

– Entre tres i tres cinquanta pessetes al dia. Parlam de jornals de sol a sol.

– Mentrestant, vós, els vespes d'hivern, veníeu a escola al poble.

– Exacte. Volia aprendre de llegir i escriure, perquè comprenia que ho havia de menester.

– Canviem de tema: Heu vist molindre els molins del Molinar?

– Sí, gairebé tots. Nosaltres dúiem a moldre el blat al del sen Andreu Moliner, un home xorc que molia al molí de Sa Torre. Jo he menjat pa del blat molt a un dels molins de vent de Montuïri.

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

– Vós, heu estat llogat i ho sabeu: els missatges de les possessions podien anar-se'n a ca seva els diumenges?

– Sí, horabaixet o els vespres dels dissabtes podien anar-se'n a ca seva, però el dilluns a les quatre de la matinal havien d'esser a les cases. En aquesta hora hi havia sopes. Ara bé, sempre, diumenges i festes, quedava de torn un missatge a les cases tot el dia.

– Quan fou la primera vegada que anàreu a Ciutat?

– Jo tenia uns 16 anys i estava llogat a Son Comelles. Els senyors em varen haver de menester allà per ajudar a la cuina i vaig anar-hi i hi vaig estar unes setmanes.

– Què ens podeu dir del cinema mut del nostre poble?

– N'hi havia dos: Ca n'Aloi i Can Sampol. Hi anava molta gent. Jo hi vaig anar molt poc; no m'agradava massa.

– Us agradava més un glosat?

– Et diré... M'agradava sentir unes gloses, però no hi feia molta pressa. Els glosadors per fer-ne una necessitaven molt de temps, la mà a l'orella

El 1931 fe el servei militar a Àfrica i el 1936 el tornaren mobilitzar i hagué d'anar al front de guerra. Allà “una vegada els nostres avions s'equivocaren –diu– i ens bombardejaren a nosaltres”

com si cantassin i i i i i ... Havies d'esperar massa per sentir acabar la glosa.

– Féreu el servei militar?

– Sí i ben complit. Dues vegades em feren incorporar a files.

– Anem per parts: quan fou la primera vegada que us cridaren per complir el servei militar?

– Jo era de la quinta del 30 –ens diu– i el 12 de febrer de 1931 ingressava a l'exèrcit. Em tocà anar a Àfrica. En aquell temps no era molt agradable. Vaig estar sempre a Tetuan, els dos darrers mesos a Xauen. Em llicenciaren el 12 de febrer de 1932. Un any just de “mili”.

– Hi hagué algun fet digne d'esmentar del temps que estiguéreu a Àfrica?

– No. La part més important, diria,

fou quan em cridaren a files per segona vegada.

– Us escoltam.

– Crec que era l'agost de 1936 en què tornaren cridar-me a files. Tenia 26 anys. Em vaig incorporar al quarter de Cavalleria de Palma. Jo era d'artilleria i estant a Mallorca vaig passar un cert temps amb la bateria per altres quarters i llocs on hi havia força militar. De Cavalleria ens dugueren al Fronton Balear, llavors a Lluc, més endavant a Inca... però per tot hi estàvem poc temps. Record que una matinal, no hi veien, estant al Fronton ens despetaren a tots i ens donaren un fusell i una sola bala a cada un, preparats per les ordres que rebríem. Aleshores en Bayo havia desembarcat al Port de Manacor. Nosaltres no hi anàrem, no passà res, però les co-

(Continua a la pàgina següent)

Camí de Ca'n Tamos, s/n
07230 - Montuiri
Tel./Fax: 971 64 66 49
clivetmontuiri@airtel.net

Clínica Veterinària

- ☐ medecina general
- ☐ vacunacions
- ☐ cirurgia
- ☐ raig X
- ☐ ecografia
- ☐ animals exòtics
- ☐ perruqueria
- ☐

CONCERTAU HORA

(Ve de la pàgina anterior)

ses no anaven massa bé, començaven a circular remors que prest ens ambarcarien cap al front de guerra.

Es retura uns moments.

– Continuau, per favor.

– Passà un cert temps. Un dissabte, el dia de Santa Bàrbara, la nostra Patrona, ens feren passar dins un vaixell al moll de Ciutat. Eren les 7 del matí. Feia molt mal temps. Dins el buc feren una missa que tots oïrem. Quan acabava la celebració notàrem que la nau es movia amb molt de renou de màquines. Tots estàvem sorpresos. El vaixell sortia del moll i no sabíem a on anàvem. Sortírem a alta mar amb un temporal impressionant. Estiguérem dos dies navegant sense saber el nostre destí. El dilluns, sobre les deu del matí, arribàrem a un port. El mal temps persistia. Un grup havia pujat a coberta i cridaven: ja arribam a Mallorca! Però no. Havíem arribat a Ceuta. El dimarts partíem cap a Càdis i d'aquesta ciutat en tren en direcció a Miranda de Ebro. D'aquí a Saragossa, a un poblet que es deia, si mal no record, Mallen.

El nostre interlocutor cita noms i punts geogràfics d'aquell viatge com si fos ahir. Ho recorda molt bé.

– El viatge sembla no tenia fi –li comentam–.

– A Mallen –continua– hi estiguérem devers un mes i d'aquesta població, a Teruel. Prop d'aquesta ciutat, que estava en ruïnes, instal·làrem la nostra bateria i començarem a disparar. Dies després, avançant, ens

trobàvem dins la província de Lleida. Estàvem a uns 8 quilòmetres d'aquesta capital, devora el Segre.

– Sembla que no teníeu molts de contratemps.

– Espera que no he acabat. Les nostres peces eren del 15, molt grosses, no funcionaven molt bé, s'encallien molt, no podíem disparar al ritme que volíem. Vàrem haver de dur-les a Saragossa per arreglar-les. Al nostre costat teníem una bateria alemanya; a ells les anava més bé, no tenien els nostres problemes. Dies després, estant en acció, el temps que un altre soldat i jo anàvem a dur projectils depositats a un centenar de metres enfora dels canons sentírem una forta explosió: era el nostre canó que havia explotat. Tenguérem un mort i 14 ferits a la nostra bateria. Nosaltres dos ens salvàrem per miracle.

– Tinguéreu algun altre incident greu durant la campanya?

– En certa ocasió els nostres avions ens bombardejaren per equivocació. Fou terrible. Des de terra els havíem assenyalat l'objectiu amb senyals de fum, però el vent les va moure i l'aviació s'equivocà. Vaig rebre també una sorpresa molt agradable: un batalló d'infanteria, al qual hi pertanyia el meu germà Miquel, s'estacionà prop de nosaltres; ell només tenia 20 anys, ens poguérem abraçar.

– Estiguéreu molt de temps al front de guerra?

– Si he de dir la veritat no t'ho puc dir, no ho sé, però allò, aquell infern, no acabava mai. El que et puc dir és

que mentre les tropes es preparaven des de Balaguer per avançar sobre Barcelona, acabà la guerra. Jo em trobava dins la província de Guadalajara. Era el primer d'abril de 1939. El 30 de maig em trobava a València, ja llicenciat i el primer de juny arribava a ca meva. No tots, per desgràcia, ho pogueren contar igual. Dins el maig estaven llicenciant "quintes" i els trens anaven carregats de soldats que tornaven a ca seva. No cabien dins els compartiments. Els joves viatjaven damunt els estreps aferrats a les finestretes; fins i tot asseguts damunt el sòtil dels vagons. Un d'aquests trens travessava un túnel i hi va haver gran quantitat de víctimes.

– I vós, altra volta, a manejar els galivans i aferrat al mantí de l'arada.

– Sí. A més, a ca meva el panorama no era molt alegre. Faltava el meu pare al qual havien vingut a cercar el 30 d'agost del 1936, un vespre, damunt mitja nit i no sabérem res més d'ell. Segons la versió oficial havia mort a la carretera de Sencelles d'un atac cerebral. El meu germà Miquel vingué també llicenciat i uns anys després moria. Teníem damunt els difícils anys quaranta i el futur no era molt encoratjador... però ho hem pogut contar.

Una vida monòtona amb escassos atractius és el que hem endevinat en el relat de Josep Serra. Eren els temps en què la cultura començava a obrir-se pas dins les classes populars. Uns començaren a assimilar-la, per a alguns altres, arribà tard o no tingueren els mitjans per adquirir-la.

Avui tal volta algú qualificaria precipitadament de vulgar una vida com la de l'amo en Pep. Pensem abans que en aquells anys no tenien mitjans per alçar el cap. Ell i molts com ell no pogueren descobrir el plaer de la literatura, la música, el cinema, la pintura... tot un món meravellós que els va esser vedat. Quants foren com ell?!

Fou de la generació que subsistí a base del que li ensenyà la vida; amb travelades constants i feina dura, obligat per les necessitats diàries, la inseguretat i amb un futur sense esperança.

Ell i tots els qui visqueren treballaren durement per obrir-se camí en aquesta època són dignes d'admiraació.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

El pla de modernització dels Bombers de Mallorca, en marxa

Els bombers de Mallorca des del passat mes de juliol, disposen de quatre nous vehicles dotats dels darrers avanços tecnològics que els ajudaran a fer més fàcil la lluita contra el foc i altres sinistres.

Aquests quatre vehicles, autobombes rurals pesades és la seva denominació, estan composts d'un xassís Renault Xerax i d'una carrosseria que es munta a la carta sobre el xassís, depenent de les necessitats de cada client, a la fàbrica Protec-Fire, a la localitat sevillana d'Utrera.

Fins allà ens desplaçarem amb el director insular de Medi Ambient, Francesc Buils, per comprovar "in situ" l'estat i les característiques de la comanda del Consell de Mallorca. El grup d'empreses Iturri respon a les demandes dels seus clients sobretot en temes de seguretat en quasi tots els àmbits. Les comandes els hi arriben dels diferents ajuntaments i diputacions de l'estat espanyol, però també n'hi havia de l'estat francès i fins i tot poguérem pujar en una escala de bombers que estava a punt de partir cap a Finlàndia.

Segons paraules de Francesc Buils "els nous vehicles són tot terreny perquè s'han adaptat a les peculiaritats de la nostra illa. Han de servir per acudir i sufocar un incendi en una ciutat (Inca, Manacor, un polígon industrial) i a la vegada pugui anar a la muntanya o al camp.

Entre les característiques més destacables de les autobombes podem citar que tenen capacitat per a xofer i dos bombers, tracció 4x4, amb motors de nova generació amb caixa de canvis automàtica per facilitar la conducció, pot suportar desnivells del 25 % per a poder penetrar per camins dolents, carrosseria amb estructura d'alumini i un dipòsit de 4.500 litres de fibra de polièster dissenyat per poder aguantar grans torsions, bomba contra incendis de bronze industrial especialment dissenyat per a aigües dures capaç de llençar aigua a baixa pressió i a alta pressió per a incendis forestals, armari equipats per a assistir a tot tipus d'incendis, ja siguin urbans, industrials, agrícoles o forestals, i dotat també amb un equip de descarceració per

als accidents de trànsit. Estan dotats també d'un fre auxiliar el qual, mitjançant un sistema hidràulic, efectua una frenada més efectiva i segura, i allarga la vida dels frens.

Aquests vehicles han estat adquirits pel Consell de Mallorca amb un sistema de lloguer i manteniment durant 12 anys i tenen un cost de 1.864.728 euros.

El pla de modernització preveu també la compra de 3 unitats de prefectura de comandament (vehicles lleugers tot terreny per a desplaçar-se als sinistres el comandament que coordinarà les actuacions necessàries), 2 unitats de transport mixt lleuger (vehicles capaçs de desplaçar 5 persones i una caixa oberta, amb un equip de descarceració per a actuar en accidents de trànsit) i un furgó d'utils diversos (vehicle tot terreny, tracció 4x4, amb un ge-

Una de les autobombes, en procés de muntatge

nerador de corrent, dissenyat per assistir a tot tipus de sinistres, accidents de trànsit, rescat de persones, il·luminació de grans àrees, inundacions, així com recolzar incendis industrials i urbans).

Pel que fa a personal, el Pla preveu passar dels 176 bombers actuals a 223 bombers l'any 2007.

Cal recordar que els bombers que depenen del Consell de Mallorca operen a tota l'illa manco a Palma i estan repartits en 9 parcs diferents.

MAGÍ FERRIOL

Associació de Premsa Forana de Mallorca

Es Molí d'en Perons

R e s t a u r a n t

Tef. 971 64 60 99 • Carrer Molinar, 51 • Montuïri

ELS NOUS REGIDORS, UN A UN

Jaume Ramonell Miralles

Regidor d'Esports, Joventut i Serveis Socials, de 24 anys, també és President de Noves Generacions del PP, administrador d'empreses, futbolista, cossier, entrenador dels benjamins i monitor d'un grup d'esplai

Qui s'havia d'imaginar que aquell nin, que tenia 8 anys quan el seu pare Joan Antoni Ramonell, que el 30 de juny de 1987 agafava l'alcaldia de Montuïri, seria al cap de 16 anys regidor del nostre Ajuntament! Idò sí, avui, aquell nin, nascut el dia 16 de maig de 1979, per tant de 24 anys, és el regidor més jove del Consistori. Jaume Ramonell Miralles pocs dies després de les eleccions del passat 25 de maig passava a ser el responsable municipal de les àrees d'esports, de joventut i de serveis socials.

– Hem de suposar que el teu pare va influir en les teves idees polítiques?

– Sí. Gràcies al meu pare tota la meua vida ha estat envoltada de política. I aquest fet s'ha de considerar com un incentiu molt important perquè jo –deia en Jaume– prengué la decisió de formar part del Partit Popular. Ara bé, això no significa que tinguem les mateixes idees polítiques o les mateixes espiracions en la vida. Una cosa és certa: tots aquests anys han valgut la pena per aprendre molt sobre el tema polític, tant per coses bones com també, dolentes.

– Abans de passar més endavant, des d'aquells 8 anys en què et và-

rem conèixer i fins ara, exposa'ns un poc el desenvolupament dels teus estudis.

– Vaig estudiar EGB a Montuïri a l'escola pública "Joan Mas I Verd" fins els 14 anys. L'educació secundària de BUP i COU la vaig cursar a l'institut de Lluçmajor "Maria Antònia Salvà" fins als 18 anys. Després de la selecti-

vitat vaig elegir la diplomatura de Treball Social a la UIB, i per acabar vaig realitzar un post-grau en gestió i administració a l'escola "Pere Tarrés" de Barcelona.

– És de suposar que una vegada acabats els estudis t'incorporares al món laboral.

– Sí. Ara, des de fa un any i busques, hem dedicat a la gestió i administració d'empreses, en les quals duc la comptabilitat del bar de la fàbrica de "Lapis", de "Construccions Rigo Janer, S.L." i d'"Assessoria Montlliri".

– En l'aspecte esportiu i d'esplai, quina dedicació et suposa?

– A part de la feina també soc entrenador de l'equip benjamins de futbol-7 del Montuïri, jugador de l'equip de segona regional del CE Montuïri, com a porter. A més som monitor del grup d'esplai "Es Turonet" i Cossier en les festes patronals de Sant Bartomeu.

– Des de quan et fiques en política?

– L'any 2001 vaig afiliar-me a les Noves Generacions del Partit Popular, any en què es varen crear a Montuïri i que va tenir com a president en Jaume Bauçà, fins fa un mes. En el 2003, vaig acceptar l'oferta d'en Biel Matas, qui hem va proposar formar part de les llistes electorals a les municipals del mes de maig, en les quals, després de guanyar-les, vaig ser proclamat regidor d'esports i joventut i serveis socials. I des de fa un mes soc president de les Noves Generacions del Partit Popular i membre de la junta directiva, tant regional com insular de Noves Generacions.

– Què ha suposat per a tu aquest càrrec dins l'Ajuntament?

– Molta feina, però molt gratificant i positiva. L'àrea d'Esports, amb la creació de L'Institut Municipal de l'Esport (IME), ha suposat moltes coses per fer. En les activitats juvenils de les festes de Sant Bartomeu, també vaig haver de dedicar-hi molt de temps. Però aquest temps val la pena si és

Restaurant (DIMARTS TANCAT)
Cà's Carboner

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

en benefici del poble i per dur a terme el projecte polític del partit.

– Quina fou la teva estrena com a regidor?

– L'estrena com a regidor d'esports va començar amb l'organització del torneig d'estiu d'Es Dau, el qual va ser un èxit. Però el primer gran repte era posar en marxa l'IME, fet que es va produir no fa més d'un mes. Això implicava la creació d'un institut que gestionàs totes les activitats esportives del poble, no només els esports majoritaris sinó també activitats com aeròbic o ball de bot que posarem en marxa molt aviat. Per impulsar tot això es va editar un tríptic informatiu.

– Quins altres regidors varen col·laborar amb tu?

– Més que qui va col·laborar amb mi, vaig ser jo qui va col·laborar amb en Rafel Miralles, que és el regidor de festes. I com jo molts d'altres, perquè les festes tenen activitats de tot tipus i si volíem un bon resultat era necessari treballar en equip.

– Quins són els reptes principals que us heu proposat per aquesta legislatura?

– Dins aquesta legislatura la meta principal és la creació d'una escoleta municipal de 0 a 3 anys i cercar solució a la dificultat que tenen el joves de la vila per trobar una vivienda assequible. Per això ja fem feina per aprovar les normes subsidiàries que permetin l'obertura de nous carrers i a solars edificables.

– Ja t'han començat a criticar?

– Mai es fan bé les coses per tothom, però per ara va així com pertoca i les crítiques rebudes poden ser de profit per atendre els suggeriments del poble. Ara bé, crítiques fora de lloc no n'he rebuda cap.

– I satisfaccions?

– Quan organitzes una activitat i els montuïrers i montuïreres responen dóna molta satisfacció veure com la gent està involucrada i recolza el teu treball.

– Què més destacades de l'àrea d'esports?

– Són temes a destacar en l'àrea d'esports les activitats d'hivern, activitats que la gent de 18 a 50 anys podria realitzar i que no fos sempre futbol o bàsquet. A partir de novembre es posarà en funcionament una esco-

la municipal de tennis i un torneig de futbol-7 perquè tothom pugui estrenar el camp de gespa artificial. Tots els interessats poden anar a l'Ajuntament o al pavelló per a la inscripció.

– Passem ara en concret a l'àrea de joventut. Què ens pots dir?

– L'àrea de joventut va unida a la d'esports i per a jo suposa, com a jove que som, un repte. En edat infantil hem de seguir amb les activitats lúdiques ja en funcionament, com són l'escola d'estiu, que tan bon servei dona a les mares en el mes de juliol, o donar suport al grup d'esplai "Es Turonet", que treu a molts de nins els dissabtes de casa seva per realitzar tallers o altres activitats. Als d'edat adulta se'ls ha de donar el suport necessari i possible que des de l'Ajuntament els puguem oferir, sobretot a tots el joves que cerquen feina o estatge, així com muntar activitats perquè fer "sofing" no sigui la primera opció; activitats com ràdio o excursionisme. Tota la informació que pugui desitjar un jove la pot obtenir a través del punt d'Informació Juvenil que tan bon servei ofereix als montuïrers i montuïreres.

– Pel que fa a Serveis Socials, quines ajudes ofereix l'Ajuntament?

– En l'actualitat l'Ajuntament de Montuïri a través de la Mancomunitat del Pla té una treballadora social, un educador de carrer, dues treballadores familiars per cobrir el servei d'ajuda a domicili, una medidora cultural, un psicòleg, un sistema d'alarma per

a persones majors; a més tenim un metge municipal i el centre de dia amb capacitat per a 25 persones majors, el servei de menjar a domicili i el menjador municipal. Tots aquests completen un sistema molt ampli que cobreix totes les necessitats que per ara té el nostre poble.

– Hi pot haver problemes entre les dues associacions de tercera edat o, pel contrari, convendria aglutinar-les en una sola?

– El meu desig és que amb el temps només hi hagi una associació de persones majors, però aquest tema es molt delicat i difícil de tractar, i si volen, per ara no hi haurà problemes entre elles dues.

– Ja per acabar, vols dir qualche cosa més?

– Aprofitar aquesta ocasió per recordar als montuïrers i montuïreres que em tenen a la seva disposició per les seves suggerències o crítiques constructives que em vulguin fer arribar, sempre per poder organitzar coses per al nostre poble, perquè cada dia sigui més animat i viu.

En acabar pensam si a Jaume Ramonell, un jove de 24 anys, a més de regidor d'Esports, Joventut i Serveis Socials, President de Noves Generacions del PP, administrador d'empreses, futbolista, cossier, entrenador dels benjamins i monitor d'un grup d'esplai... li restarà temps i ganes per dedicar espai a les curolles pròpies de la joventut.

O. ARBONA

ADROGUERIA I ELECTRODOMÈSTICS

DE PLAÇA

Telf. 971 64 62 50 • MONTUÏRI

Comprant a la vila feim poble

Avel·lí Blasco Esteve

Rector de la Universitat de les Illes Balears

"No volem rebaixar el llistó, volem que els nostres siguin títols de prestigi"

Des del proppassat 14 de maig, el doctor Avel·lí Blasco Esteve és el rector de la Universitat de les Illes Balears (UIB) en substitució de Llorenç Huguet. Doctor en Dret i Catedràtic de Dret Administratiu de la UIB des de l'any 1988. Blasco és especialista en dret públic, ordenació del territori i urbanisme, el dret autonòmic de les Illes Balears i el dret del turisme.

– **La UIB acaba de fer 25 anys. Quin és l'estat actual la nostra universitat?**

– S'ha convertit en madura, consolidada, en una gestació que evidentment dura més de nou mesos i podem dir que és un referent en el cercle de les universitats espanyoles en moltes activitats, per exemple en l'ús de les noves tecnologies.

– **Quines són les principals xifres de la UIB?**

– Tenim de l'ordre dels 15.500 alumnes, comptant els de postgrau (que són uns 1.500), més de mil professors i més de 400 treballadors no docents. Som una gran comunitat. Tenim 41 titulacions de grau i un espai físic, els diferents campus, que es van eixamplant perquè la UIB no està acabada de construir.

– **Quins són els vostres objectius més immediats?**

– N'hi ha que fan referència a les titulacions i d'altres que afecten els espais. És cert que el nostre mapa de titulacions està un poc desequilibrat i ens falten algunes carreres clàssiques, sobretot del bloc de les tècni-

ques. Emperò en aquest moment s'està construint l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior que ens obligarà a reformar els plans d'estudis i a reduir-los a quatre anys (inclòs un de postgrau) o excepcionalment a tres més dos.

– **S'ampliarà l'oferta educativa?**

– En un moment que obligatòriament hem de realitzar aquesta adaptació no tendria sentit continuar creixent amb noves titulacions sense saber com queden les que estan ara. De fet sembla que algunes poden desaparèixer o refundre's. Per això, per l'any que ve només hi ha una titulació nova: la diplomatura en Estudis Immobiliaris.

– **I respecte als espais?**

– Un objectiu del meu mandat és millorar el campus, fer-lo més acollidor externament i amb millors mitjans de treball tant per als professors com per als alumnes. Això passa, per exemple, per despatxos individuals per tots els professors, per climatitzar els espais, etcètera.

– **Quina és la situació de la llengua catalana a la UIB i al món educatiu balear en general?**

– Hem d'aspirar que els alumnes, quan acabin la secundària, sàpiguin les dues llengües oficials i el català com a llengua pròpia. Si el català està en desavantatge hem d'impulsar el català sense detriment del castellà. Aquí cada professor i cada alumne s'expressa com vol, però partint d'una línia d'impuls del català, que hem de normalitzar.

– **Com valoreu la formació que tenen els alumnes que comencen els estudis universitaris des de la secundària?**

– Crec que el nivell és baix, pel que em diuen els professors de selectivitat i els de primer curs, amb problemes de base en determinades matèries com les matemàtiques o els idiomes. El que no tenc clar és si en el temps passat va anar millor. Tendim a sacralitzar, a caure en tòpics, però la veritat és que

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

no tenc elements de comparació.

– **Hi influeix el sistema econòmic de les Illes Balears, en què per a un jove sense formació és fàcil trobar feina?**

– Efectivament, tant en el nombre d'estudiants com en el grau de fracàs escolar o en el d'abandonament dels estudis. Només un 23% dels joves en edat d'estudiar (entre 18 i 25 anys) ho fa a la nostra comunitat autònoma, quan la mitjana espanyola és del 44% i la Unió Europea recomana el 50%.

– **Què s'hi hauria de fer?**

– Em preocupa que la societat illenca, tant adults com al·lots, no valori tenir estudis universitaris i els joves acabin anant a treballar abans que a formar-se. Ens condemnen a ser una societat de gent no-qualificada i a tenir uns fills ocupats en tasques intermedies o baixes.

– **S'ha plantejat alguna vegada rebaixar el llistó?**

– No es pot fer mai això. Seria un greu error que no estem disposats a cometre perquè volem que els nostres siguin títols de prestigi.

– **La UIB està fent un esforç destacable en la creació dels Centres Universitaris Municipals. Quin objectiu tenen?**

– Volem que siguin centres de difusió de les tasques universitàries als pobles. Va ser una idea molt brillant de l'anterior rector que mai no he vist a cap de les moltes universitats que he tengut l'oportunitat de visitar. Els ajuntaments amb els quals hem pogut establir convenis disposen d'un centre on els alumnes es poden reunir, tenen sales d'ordinadors connectats a la xarxa de la UIB, s'hi poden fer consultes, automatricular-se... Són centres amb una potencialitat enorme, que es poden aprofitar per a infinitat de propostes. Hem de tenir en compte que una universitat crea coneixements i transmet coneixement, per diverses vies. Moltes universitats s'hi han fixat i ens demanen informació per implantar-ho.

– **Quants convenis hi ha en aquest moment?**

– Ara en tenim 24 i des d'aquí vull aprofitar per oferir aquest servei als ajuntaments que no hi estan adherits, sempre tenint en compte que no basta posar el local, sinó que també cal cuidar-lo, mantenir-lo, potenciar-lo, desti-

nar-hi una persona... i en això sí que hem detectat diferències entre els municipis.

– **Una queixa freqüent dels estudiants de la part forana fa referència als horaris, que els obliguen a passar moltes hores al campus. Què pensau que es podria fer?**

– Passa especialment en alguns estudis com Magisteri, que tenen horaris complexos. A vegades no tenim disponibilitat d'aules per oferir estudis de forma més compacta, però ja hem dit que la UIB encara s'està construint. El que tenim en projecte és crear una àrea de serveis per poder estar més còmode, més acollit i més entretingut durant les estades al campus.

– **Sembla haver-se arribat a una certa saturació de la residència d'estudiants. Hi ha projectes d'ampliació?**

– No sabem encara si ampliar-la o construir-ne una altra. També ens hem plantejat fer una residència dins Palma. L'equip anterior havia parlat de Sa Gerreria i el Govern passat ens va oferir la possibilitat de fer-la a Es Molinar. Hem de veure si mantenen l'oferta. Actualment ens manquen places i ja el curs passat alguns alumnes varen haver de cercar pisos, i no és gens fàcil.

A l'entrada de la Universitat

– **Segueix la UIB com a líder en ús de noves tecnologies?**

– Un recent rànquing sobre les universitats espanyoles a internet ens situa en la novena posició de les 69 que hi ha a l'estat. És cert que abans que internet es desenvolupàs, nosaltres ja teníem intranet; i que va ser un encert dotar el campus amb una galeria de serveis que connecta tots els edificis amb fibra òptica. Això ens ha permès aplicar totes aquestes tecnologies a l'ensenyament i avui tenim el programa Campus Extens, amb 250 assignatures i 8.000 alumnes, que és l'enveja de les altres universitats. També tenim el Campus Virtual Compartit, amb altres vuit universitats, a través del qual ja s'ofereixen 42 assignatures de lliure configuració. És un ventall que es pot obrir més i que no té fi.

(Entrevista conjunta de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca)

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
 Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Així com va veure Montuïri l'Arxiduc Lluís Salvador a mitjan segle XIX

"Passat Algaida, el camí va primer per la monòtona planura, i més tard pel terreny lleugerament ondulat de terra bona, a vegades pujant i altres baixant. Està cobert de figueres i garrovers, també es veuen moltes vinyes i morers i pollancrees. A la dreta deixam un camí, passam el llit sec d'un torrent i poc després arribam al camí que va a l'esquerra cap a Montuïri.

Montuïri, amb 1.861 habitants i 597 cases, de les quals 15 estan deshabitades, està damunt un turó allargat i monòton, coronat per 16 molins de vent i per l'església. Petits hortets amb magraners i palmeres envolten el poble, i al seu extrem hi ha un rentador. Prop de l'entrada del poble hi ha una creu de pedra; hi entram pel carrer Major. Montuïri té tot de casetes d'una sola planta amb portes d'arc de mig punt, finestres petites i una davall la cornisa, però també hi ha algunes cases modernes, amb finestres grosses i persianes. Les cases prop de l'església parroquial, a la plaça Nova, tenen antics escuts i finestres amb arc conopial.

La parròquia de Montuïri és una de les més antigues de Mallorca, i la seva demarcació era molt gran, car se'n varen segregar Felanitx, Algaida, Lluçmajor, Porreres, Campos i Santanyí, quan l'any 1300 Jaume II va fundar aquests pobles. La butlla d'Innocenci IV l'esmenta com a Santa Maria i Sant Pere de Montuïri o Montueri. Segons la tradició, la primera església parroquial de Montuïri estava en el lloc anomenat es Velar de sa Torre, a la possessió de la Torre

de Vilallonga i Aguirre, situada prop del poble, probablement era una mesquita adaptada al culte cristià, perquè allà prop s'han trobat restes de construccions àrabs. Des d'aquí, no se sap quan, es va traslladar l'església parroquial a la part de Montuïri anomenada es Molinar, on fa uns anys, amb motiu de fer-hi una casa, encara es varen trobar restes del seu trespol. Més tard es va construir l'església actual, que al principi del segle XVIII va ser reformada. Abans d'aquesta reforma estava dedicada a l'Anunciació de Maria, i després de la reforma, i encara ara, a sant Bartomeu Apòstol, que és el patró del poble. L'església és molt semblant a la de Sant Joan i té la mateixa distribució. La façana té una finestra rodona, un portal barroc i una torre amb un cupulí barroc. L'interior té el presbiteri en forma de nínxol i sis capelles laterals, comptant la que hi ha davall la galeria; a la segona capella de l'esquerra, que està dedicada a Nostra Senyora del Roser o de la Comunió, hi ha adossada una gran capella renaixentista amb una cúpula. A la capella de sant Pere hi ha l'antic altar major una mica rebaixat, el que hi havia abans de la reforma de l'església en el segle XVII. A la volta hi ha les dates 1550-1770. Part damunt el portal que hi ha davant de la capella renaixentista hi ha la data 1643. A Montuïri hi ha mercat cada dimarts.

Més enllà de Montuïri hi ha un nou hostel molt gran amb sis columnes davant. La carretera discorre per la planura, es veuen alguns molins de vent aïllats. A la dreta deixam un camí que va cap a Porreres i a l'esquerra un altre

Girant la vista cap enrere tenim una bella imatge de Montuïri amb els seus molins

camí en bon estat que ve de Montuïri des del carrer de Cedron i comunica el poble amb la carretera en direcció a Manacor. Per Montuïri els camps estan coberts de figueres, morers, ametlers, codonyers i vinyes, i els reguen amb aigua d'algunes sínies. Girant la vista cap enrere tenim una bella imatge de Montuïri amb els seus molins. Passam un pujolet sense importància, cobert en part de pins i en part d'alzines sempre verdes, veim a la dreta Son Collell amb pins i a l'esquerra devora la carretera del puig de Sant Miquel, que en aquesta banda està quasi pelat i només presenta redols de mates aïllats, amb el tall que hi fa la carretera i una paret de marges per evitar el corriment de terres. Devora un garrover surt un camí que puja suaument cap a l'oratori de Sant Miquel, que es troba al cim del puig del mateix nom, que fa un altiplà amb estrats de marès i es troba només a tres quarts d'hora de Montuïri. El camí, que està empedrat només en part, puja formant dos revolts. El darrer tros està vorejat de paret seca, i en els costats hi ha figueres. No hi ha notícia sobre l'origen ni l'antiguitat de l'edifici actual, o del que probablement el va precedir, perquè se sap que devers el final del segle passa va ser ampliat i renovat.

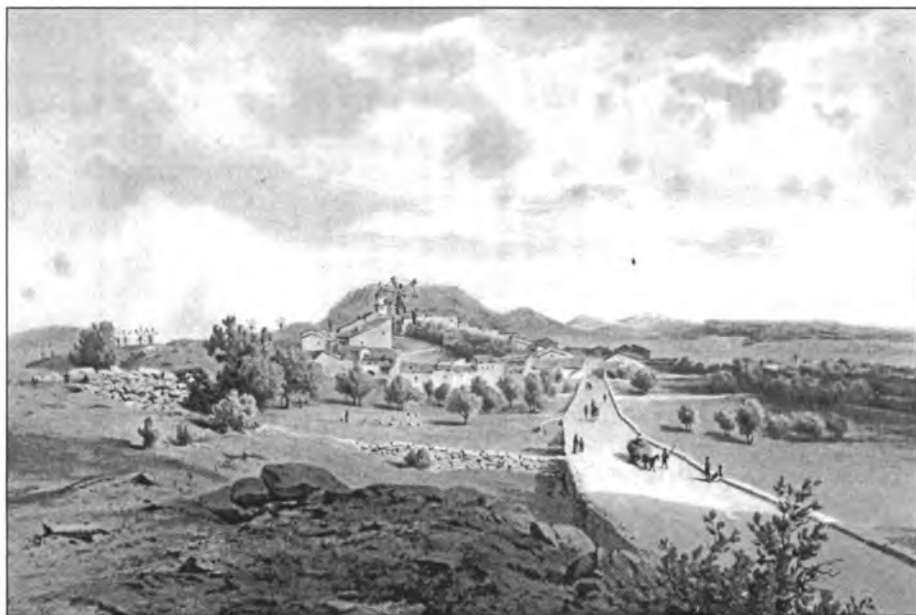
El primer que trobam és un corral abandonat, que abans servia de cementeri, a l'esquerra hi ha l'església, l'estable i la pallissa i altres edificis an-

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Gravat de Montuïri que figura en el llibre "Les Balears" de l'Arxiduc Lluís Salvador

nexos. La senzilla església té una espadanya ogival i un portal d'arc rebaixat amb lluneta i rosetó; entre aquests dos hi ha un rellotge de sol. Té un interior modest, una galeria part damunt l'entrada, una capella a cada banda, però sense altar, i un presbiteri en forma de nínxol. A l'altar major hi ha la imatge de Nostra Senyora de la Bona Pau, amb sant Miquel a la dreta i sant Joan Baptista a l'esquerra. Diferents exvots pengen de les parets. A l'esquerra, adossada a l'església, hi ha una casa doble amb dues portes, que formen a davant un pati obert, les cambres superiors de les quals estaven destinades al donat i formaven una espècie d'hostatgeria; però habitualment el lloc està abandonat, i només els diumenges hi puja la gent; la clau és a Montuïri, cosa que sens dubte és molt incòmode per als visitants de pas. Però des de fa algun temps hi habiten alguns ermitans de l'ermita de Sant Honorat del Puig de Randa, que tenen cura de l'oratori. A la dreta de l'església hi ha una construcció adossada i una cisterna amb un frontó ogival de coll de pou octogonal. Una mica més enllà hi ha un aljub de carrer, un magraner, una olivera i figueres de moro. Des d'aquesta elevació hi ha una bella vista sobre el puig de Randa i els seus pujols fins a Monti-sion de Porreres i sobre aquest darrer poble, a més sobre el grup de Sant Salvador fins a Llodrà, amb les elevacions de Bonany i Ferrutx al fons. A l'altra banda es domina el pla de l'illa amb Montuïri allà prop, el campanar

d'Algaida, el puig allargat de Son Seguí i l'airoso serra, des del Galatzó fins a Formentor. Sobre la plataforma del puig, on hi ha un parell de clapers grans, creixen algunes figueres.

Darrere Sant Miquel, el camí puja cap al coll de sa Grava, on hi ha a cada banda unes graveres que són de les millors de l'illa, a cada una hi ha una caseta. Després arribam a un baixest, que està ocupat sobretot per figueres, vinyes i alguns garrovers, als peus del Puig de Sant Miquel, que forma marjades plantades amb figueres i oliveres i queda sempre a la nostra esquerra; primer pujam, i després baixam, i a l'esquerra es veu Son

Comelles i un molí de vent enderrocat. Llavors passam per devora sínies, polls bancs, canyars i trossos coberts de pins i arribam a una segona vall envoltada igualment de turons que es destina al conreu de cereals; també hi ha petites vinyes i nombroses figueres. La carretera no és molt bona, serpenteja sense cap necessitat i és bastant estreta. Es veuen petites sínies que estan al mateix nivell del terreny del voltant, i no sobre una terrassa més elevada com sol ser el cas. Novament trobam vinyes i cases espargides, algunes de les quals tenen dos aiguavessos. En el terreny ondulat van alternant les elevacions amb baixants on creixen els pins. La terra blanquinosa i una mica pedregosa, però flonja, es destina sovint a camps sembrats de figueres. Passat un petit collet, arribam a una altra vall limitada per pujols alts, que s'alcen especialment a l'esquerra arrodonits i coberts de pins; a la dreta hi ha unes grans cases de possessió. Passam un torrent sec, devora el qual hi ha un petit bosquet de polls blancs. La carretera té un tros en bon estat, però molt aviat torna a ser dolenta; a l'esquerra deixam un camí. A la dreta hi ha un bosquet de pollancre i canyes; arribam a una planura limitada pel grup del Puig de Sant Salvador i la filera de pujols que la prolonguen. A la dreta tenim Son Sant Martí, i entram en el petit poble de Vilafranca, que es veu ja molt abans amb els seus nombrosos molins i la seva església".

(De *Les Balears*, de l'Arx. Lluís Salvador)

Vista de Montuïri avui, des d'aproximadament se suposa que fou captada la del Llibre de l'Arxiduc que figura més amunt

Recollides i sembres

Passat Tots Sants, a sembrar s'ha dit

Es pot dir que a partir del mes de setembre pel fora vila hi ha molta feina. Estam a temps de la recollida d'ametlles, garroves, figues, pomes, s'han d'acabar de recollir el melons, tomàtiques i altres fruites i hortalisses tardanes.

A més, si el temps ve bé que hagi plogut, com ha fet enguany, s'ha d'investir a llaurar i tragar el fens per sembrar les faves.

Pel setembre, deien antany els pagesos, es pot passar sense sembrar res, prou feines tenim amb el arregar. Així mateix dins els horts sempre hi ha per sembrar, i també se sembren, si hi ha saó, pastures per passar-hi prest les ovelles. Però per les destinades a pastures tardanes, farratges o fenc és millor esperar passat Sant Miquel ja que si se sembren abans espiguen massa aviat i convé no ho facin fins el mes de maig o juny.

I pel mes d'octubre, quan gairebé tot allò que hi ha pel camp està recollit, encara ens trobam a temps de recollir fruites tardanes: magranes, codonys, serves, atzeroles, caquis, nesples —*per sant Lluc* (18 octubre) *nesples pelluc*— però aquestes són fruites que avui en dia tenen poc pes dins la pagesia. Antany, quan en lloc d'esquitxar les voreres amb herbicida aquestes es cavaven, hi havia bastants més arbres diria exòtics com els esmentats; però ara en feim poc cas.

Recollit tot allò que hi ha pel camp és hora de valorar i fer el balanç del que han estat les collites i preparar amb il·lusió i optimisme la terra per començar un altre pic les sembres. Sabut és que l'any agrícola acaba a l'octubre, però essent que encara hi ha bastants coses a recollir més aviat quan acaba és a la fi de l'esmentat mes i per Tots Sants comença el nou any agrícola.

Aquest darrer any 2003 no ha anat d'allò millor si bé no ha estat desastrosos del tot. Hi ha hagut una normal anyada de cereals i llegums, no s'ha sentit a dir d'epidèmies al bestiar, els raïms han donat grau i bon most.

D'allò que no hi ha hagut són amet-

lles i garroves. Segons estimacions hi ha una minva d'un 60 o 70% respecte una anyada normal. Aquest fet comporta que a més de perjudicar el productors també perjudica sobre manera les cooperatives i comerciants, que, degut al poc volum que podran comerciar, veuran minvada la seva activitat i no podran atendre totes les comandes dels clients. En conseqüència disminuiran els ingressos, fet que fins i tot pot posa en perill llocs de feina.

El mateix poden dir de les garroves que tampoc n'hi ha tantes com l'any passat i a més la qualitat de la polpa és baixa i el garroví, que és allò valuós de la garrova, enguany ha granat malament i ret poc.

L'haver-hi poques ametlles comporta que a molts d'ametllers no les recullin ja que si l'arbre en té poques, el temps que és necessita per estendre les teles, espolsar-les i aplegar-les el seu valor no compensa ni d'un bon tros els temps de feina. A bastants llocs només es recolliran les que ho faci el mateix propietari ja que degut a la curta anyada les ametlles no donen per pagar jornalers.

De figues sí que així mateix n'hi ha hagudes, encara que no tantes com un any normal, però es dona el cas que són molt pocs que en cullin, n'arreguin i n'assequin. Fa estona que no es veuen per les cases i cases de fora vila canyissos de figues estesos al sol com era normal antany.

El no fer cas de les figues s'està en que s'han de recollir i arregar d'en una en una. Llavors, aplegades o collides, estendre-les al sol per assecar-

les. Tot aquests procés du una feina; a més, com que en el mes de setembre són normals les tempestes, s'ha d'estar molt pendent del temps i avui en dia no estam disposats a haver de fer tanta feina, i és una llàstima, ja que les figues es venen a bon preu, tan les seques com les acabades de collir, madures, sense assecar.

Tot i aquests revessos el pagesos seguirem endavant, les pluges de setembre han afluixat el terreny i fa bon llaurar. Si fa unes setmanes pel fora vila només veies el sec rostoll, com que els moderns tractors són potents, aviat es llaura i cultiva. Ara, arreu, es veu guaret i ja hi ha bastants pastures sembrades, però com que va estar unes set-

manes sense ploure no havien nascut. Ara, però, amb aquestes darreres i benvingudes pluges, aviat brullaran i a més en haver eixugat hi haurà bona saó per invertir a preparar la terra i sembrar, que pel novembre és bon temps per sembrar moltes coses: *"Per la tardor la terra demana llavor"*.

Ara bé, una cosa és segura, que el qui mana és el temps. Si aquest va desbaratat, que faci moltes pluges i no es pot treballar la terra, les tasques van endarrerides i a vegades no es pot sembrar d'hora i tant es perd per massa pluges i humitats, com per massa eixut.

Per cert, enguany, el temps ha estat diria que normal. La primera setmana de setembre varen tenir unes quantes tempestes però tampoc no excessives, bastants anys pel mes de setembre ho fa. La segona setmana de setembre féu bon sol fins el diumenge dia 14, que a redols va ploure, però prest les nuvolades s'esbargiren i tornà el sol. Cert és que qualque any tot el setembre encara fa estiu i no plou, però gairebé sempre el temps és insegur.

A començament d'octubre, tot i que fes quatre brusques, les temperatures eren suaus, ni fred ni calor, fet normal ja que els pagesos saben que gairebé cada any per aquestes dates tenim l'estiu de Sant Miquel.

A mitjan octubre quan la terra ja demanava una bona saó, la féu i ha caigut molt bé. Així la llavor enterrada i la que s'ha d'enterrar traurà una bona i forta brullada.

SION NICOLAU

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Testimoni

Mig segle i uns anys més han transcorregut des que es va tirar aquesta foto.

Possiblement fou un diumenge de primavera assolellat, ja que encara alguns dels nins que veim més enrera porten roba d'hivern i altres, d'estiu. Al seu costat ja s'aixeca esponerós el petit fasser d'aquest indret dels graons. I allà enfora, gent davant el portal de l'església. Darrera na Maria Manera Gomila "de sa Costa" (a l'esquerra) i de na Maria Gomila Horrach "Llulla" encara veim dos símbols del règim d'aquell temps, avui desapareguts: la creu dels "Caídos", damunt el graons, i estampats a la façana del temple, els noms dels vuit montuïrers morts amb les tropes nacionals en els fronts de batalla (1936-39). Una foto símbol d'un temps passat, que no s'assembla gens al d'avui.

Records d'infantesa

Era entre el 1930 i 1932 quan amb un grapat d'al·lots de Montuïri anava a Son Ribes a aplegar ametles. Devíem ser devers 9 o 10. Sempre hi anàvem a peu. Quasi tots duïen pa taleca per dinar, però essent que mon pare hi venia al migdia, feia arròs per nosaltres dos. Jo guanyava 1 pesseta diària. Més endavant també vaig anar a Son Castelló a aplegar-ne, però allà hi romaníem. Començàvem la temporada uns 15 dies abans de Sant Bartomeu i ens hi portaven amb un camió d'en Pelós conduït pel pare d'en Monserrat. Aleshores per les festes de Sant Bartomeu veníem a la vila, des del dissabte fins al dilluns de les festes. Nosaltres no n'espolsàvem, però hi venien homes, entre el quals record en Joan Muro, en Tomeu Mas i en Joan Peragoi, ja que els al·lots sols aplegàvem les d'en terra.

Aplegar ametles

Allà érem 15 o 16.

A altres indrets, que per cert anaven tots a dormir al paller, els vespres també en pelaven i cobraven 5 cèntims de pesseta per senalla pelada, però a Son Castelló ja no en pelaven amb les mans perquè tenien una peladora accionada per un motor. La temporada d'ametles solia acabar a la darrereria de setembre. Ah! En apuntar-se cobraven 2'50 pessetes. I a Son Castelló el jornal ja era de 2 pessetes diàries. Allà hi vaig anar tres anys.

Després, quan ja en tenia 15 o 16 els meus pares m'enviaren a fer de pastor a son Ribes i en aquesta possessió vaig guardar porcs, cabres,

ovelles... Ara bé, aquesta feina tampoc m'agradava i vaig anar a aprendre de picapedrer. Aquest ofici em va satisfer, tant, que des de l'any 1939, que vaig començar, no la vaig deixar fins a la jubilació.

De petit, com tots, havia començat a anar a escola devers l'any 1930, primer amb el mestre Perelló, que tenia els més petits i feia escola damunt el celler de Can Ferrando, en el carrer de Baix. Després, ja un poc més gran, vaig anar amb el mestre Mir, que tenia els majors i feia escola allà on ara és Can Lleó damunt el Pujol. Aquests dos mestres passaren a les escoles quan es varen inaugurar, el 24 de febrer de 1935, però des d'aquell any, en posar punt, ja no hi vaig tornar més. Aleshores tenia 11 anys.

Contat per Antoni Verger Payeras

TERCERA DIVISIÓ

Aquest Montuïri promet

L'única cosa que feia falta al Montuïri era agafar una mica de moral, després de guanyar als actuals subcampions, el Constància, i al campió de la categoria de preferent, el Sóller, pareix que l'equip que dirigeix Gaspar Sastre ha agafat el ritme i començarà a escalar posicions fins a instal·lar-se allà on li pertoca.

Després del partit jugat a Sóller l'entrenador del Montuïri afirmava que "era injust el que ens estava passant. Els resultats no reflectien la feina que estàvem fent. Ara ens hem desfet de l'angoixa d'haver de guanyar obligatòriament i els resultats han començat a arribar. La pressió de veure l'equip a la zona baixa era massa grossa". I encara continuava dient: "Sempre he sabut que el Montuïri amb la plantilla que té i amb l'esforç econòmic que ha fet la directiva podia aspirar a alguna cosa més que només la permanència. Ara bé, hem d'anar partit a partit. Els quatre primers llocs em semblen ara una mica lluny, però no renunciarem a res".

Aquest és el resum els partits jugats el passat octubre:

MANACOR, 4 - MONTUÏRI, 1

La primera part va ser molt igualada i el Montuïri va controlar, però no va poder encetar el marcador i anar-se'n al descans amb avantatge al marca-

En els dos darrers partits d'octubre el Montuïri d'III Nacional va demostrar que aquesta temporada pot aspirar a una bona classificació

dor. A la segona part, els de Montuïri varen perdre la concentració i es varen trobar al minut 55 amb un 2-0 i ja era massa tard per remuntar. Posteriorment Enri reduiria distàncies però sense temps de celebrar el gol ja que el Manacor faria el definitiu 4-1 en 15 minuts.

MONTUÏRI, 0 - VILAFRANCA, 2

Arribava el primer derbi de la temporada i els homes de Gaspar Sastre l'afrontaven com a coers de la classifi-

cació amb només un punt i tres gols a favor. Durant els primers 30 minuts de joc, els locals, varen ser els dominadors del partit però varen perdonar de cara a porteria i en un contraatac dels visitants encaixarien el primer gol. Aquest fet va fer que els de Montuïri encarassin la segona part sense motivació i en el minut 66 el Vilafranca aconseguiria el definitiu 2-0.

SANTA PONÇA, 0 - MONTUÏRI, 0

Partit massa avorrit per part de les dues bandes el que es va veure al terreny de joc del Santa Ponça on hagués pogut guanyar qualsevol. Va ser un partit sense ocasions de gol, sense rivalitat i sense espectacle: en resum, no va ser un partit de futbol. Tot i això, al Montuïri li va servir per aconseguir el seu segon punt i respirar una mica.

MONTUÏRI, 2 - CONSTÀNCIA, 0

Es va fer esperar, però a la fi arribà la primera victòria pels de Gaspar Sastre. Poques vegades s'havia vist un Montuïri tant col·locat sobre el rectangle de joc d'Es Revolt. La confiança va passar factura als vigents subcampions de lliga i es varen topar amb un magnífic Montuïri que es va avançar al marcador al minut 23 per mitjà de Nebot i posteriorment Dani, al

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

▼

Porreres

▼

AVIA

CAT

ART

LAURENCE

adidas

29, sentenciaria amb el definitiu 2-0. La segona part seria també de domini pels locals però disposarien de menys ocasions per augmentar la distància.

SÓLLER, 1 - MONTUÏRI, 4

Els montuïrers feien la visita a Sóller amb la primera victòria a la seva butxaca. La moral estava alta i era l'hora d'aprofitar-ho. Un gol al minut 12 de Varón, va encarrilar la victòria per golejada dels de Montuïri. Al 14 el Sóller empataria però Zamorano s'avançaria de nou abans del descans. El Sóller va sortir molt tocat a la segona part i el Montuïri ho va aprofitar per aconseguir la golejada. Martorell de penal i Llistó firmarien la segona victòria.

SEGONA REGIONAL

Campanet, 1 - Montuïri, 2
 Montuïri, 0 - Consell, 1
 Pollença 0 - Montuïri, 1
 Montuïri, 1 - E. Sa Vileta, 1

JUVENILS

Petra, 2 - Montuïri, 1
 Montuïri, 2 - Llosetí, 1
 Montuïri, 4 - Marratxí, 0

CADETS

Montuïri, 3 - Lluçmajor, 2
 Calvià, 4 - Montuïri, 2
 Montuïri, 1 - C. Picafort, 1
 Montuïri, 0 - Cide B, 4

ALEVINS

Montuïri, 10 - Son Ferrer, 2
 Barracar, 1 - Montuïri, 10
 Montuïri, 4 - P.B. Llubí 5

BENJAMINS

Porreres, 8 - Montuïri, 1
 Montuïri, 2 - Cardassar, 2
 Juv.Manacor, 1 - Montuïri, 8

BÀSQUET

La majoria de les categories del C.E.B. Montuïri han començat les seves lligues. Aquest any es compta amb un equip de seniors, que han fet cinc fitxatges per poder estar entre les primeres de la categoria primera autonòmica, un equip de cadets, un d'infantils i un de mini.

PRIMERA AUTONÒMICA

Drac Bàsquet Pla, 71 - Lapis Montuïri, 70
 Lapis Montuïri, 48 - Sa Pobla-

L'equip de Cadets de Montuïri encara no està acoblat del tot, però l'interès i esforç no minven gens

Amorini, 52
 Costa Calvià, 50 - Lapis Montuïri, 47

CADETS

Montuïri MC Manera, 44 - Lluçmajor, 54
 Porreres, 46 - Montuïri MC Manera, 28

INFANTILS

Montuïri MC Verger, 36 - J. Mariana, 73
 Santa Mònica 20, - Montuïri MC Verger, 80

ATLETISME

Triomf del CA Montuïri

La carrera popular celebrada a Inca amb motiu de les fires el passat 26 d'octubre va suposar una extraordinà-

ria victòria pel Club Atletisme Montuïri 91,8 ja que els tres primers i el cinquè pertanyien al club de la nostra vila. Així es classificaren aquests quatre:
 1. Joan Puigserver, 2. Esteve Barceló, 3. Carles Coll, 5. Jesús Berzosa.

FUTBOL VETERANS

Per al proper diumenge dia 9 de novembre en el camp d'Es Revolt s'ha organitzat un partit de futbol entre el veterans de Montuïri i els del RCE Mallorca. L'hora del començament està assenyalada per a les 12, es convida tothom, l'entrada serà de franc i està organitzat per les NN GG del Partit Popular.

JAUME PALOU GARAU

Hotel Rural Es Figueras Nou
Es Pati de Montuïri
 Restaurant

*Diligent servei
 Amb totes les comoditats
 Acurada atenció al client
 Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Carta de la Parròquia

Benvolguts pares i mares dels joves d'entre 15 i 17 anys:

Es un sentit humanitari però alhora espiritual el que ens empeny a escriure aquesta carta. Després de diversos intents de comunicar el desig de fer un grup de joves de "Procés de Fe" en les celebracions de l'Eucaristia, ens adreçam a vosaltres perquè, si ho creis oportú, motiveu als vostres fills a participar del possible grup que farem a la Parròquia.

Tots som conscients que vivim un moment de molta foscor espiritual. El que abans era un valor: la fe, avui ha deixat de ser-ho. Ens atrevim a dir que la confessió de fe i la pràctica dels valors espirituals, avui s'ha convertit en quelcom estrany i inclús passat de moda.

Certament que alguns hàbits i pràctiques religioses les hem de canviar. Però no podem oblidar allò què és essencial: l'amor, la justícia, la solidaritat, la fe... No poden menysprear els valors de l'evangelí perquè són essencials i necessaris per a la vida humana.

No dubtam que educar no és una tasca fàcil. Avui més que mai, els pa-

res, els mestres, educadors, catequistes, etc. no ho tenim fàcil. Sembla que la nostra societat desfà tot aquell esforç educatiu que dia a dia hem anat construint per tal que els nostres fills/es siguin homes i dones justs, honrats, pacífics...

No oblideu que una sana educació cristiana no sols ajuda a tenir una formació integral, sinó que també pot donar pautes per trobar sentit a la nostra vida. Malgrat els cristians no hem sabut transmetre una engrescadora imatge de Jesús; som conscients que encara avui, el missatge de Jesús té alguna cosa que dir a la nostra societat.

Pares i mares que teniu un/a jove/a entre 15 i 17 anys, vos convidam a la reunió oberta, informal per tal que puguem junts parlar d'aquestes coses. Junts puguem parlar si creis oportú que el vostre fill/a pugui tenir una formació cristiana per tal que sigui persona més completa i més madura; perquè pugui donar raó de la seva esperança.

Vos esperam a la rectoria el dia 14 de novembre a les 21'00h.

Concert en motiu de la festa de Santa Cecília

El dissabte dia 22 després de l'Eucaristia de les 20h en el nostre temple parroquial tindrà lloc una actuació musical de Jazztà Bigband organitzada pel Patronat de Música amb la col·laboració de la Parròquia.

Festivitat de Santa Cecília

El diumenge dia 23 a les 11h. se celebrarà Eucaristia solemne en honor a Santa Cecília, patrona dels músics. Cantarà la coral parroquial Mont-Lliri i al final banda oferirà un concert en el transcurs del qual interpretarà diferents composicions.

Col·lecta del Domund

La col·lecta del Domund d'aquest any ha estat de 254 euros. Moltes gràcies per la vostra col·laboració. Els missioners que treballen en països de Tercer Món sabran fer bon ús de la nostra solidaritat econòmica.

Reunió Pre-baptismal

Convidam els pares i padrins dels infants que han de ser batejats durant els mesos de novembre, desembre i gener a una reunió preparatòria, dia 12 a les 20'30h a la rectoria.

Curset Prematrimonial

Convidam a les parelles que pensin casar-se en breu a un curset prematrimonial que es farà a la rectoria de Costitx del dia 24 al 28 a les 21'00h. Per a més informació passau pel despatx parroquial a l'hora habitual.

Missa amb nins

El diumenge dia 30 començarà l'Advent. Aquest diumenge celebrarem a les 12 la missa amb nins.

Els nostres morts viuen per sempre

El més de novembre s'obri amb la celebració de la festivitat de Tots Sants i del dia del difunts. En aquests dies som convidats a fer memòria d'aquelles persones que ens han deixat. D'aquells que s'han avançat en el camí de la vida i per viure una altra "dimensió". No podem negar que malgrat la seva absència, la seva no presència entre nosaltres, no deixem d'estimar-los perquè els nostres morts viuen per sempre. Ells romanen present en el nostre cors i en les nostres ments.

La tradició popular, per mitjà de signes tant entranyables com flors, ciris i sobretot per mitjà de la pregària, ha sabut reinterpretar molt bé aquesta absència en presència viva. Els nostres cementeris s'engalanen de vida,

de llum, de colors... I perquè no, també de plors, d'enyorances, de dolor profund per la pèrdua d'una persona estimada. Tanmateix l'home es resisteix a viure i a experimentar el drama de l'adéu per sempre d'una persona estimada. És per això que els nostres morts estimats no sols no moren mai, sinó que tampoc envaeixen. Sempre els recordam vius i presents entre nosaltres.

Davant la mort, Jesús té una actitud esperançada. Amb la seva resurrecció ha obert una escletxa de claror que il·lumina aquest misteri fosc de la mort. La seva resurrecció ens ha confirmat que la mort no té la darrera paraula, sinó que serà la vida i la vida en plenitud la que regnarà després d'aquesta vida finita i terrenal.

Noces d'argent

18 Novembre 1978

Gabriel Ferrer Arbona "Quelet" amb Isabel Cerdà Bauzà "Benet".

25 Novembre 1978

Andreu Guardiola Nicolau amb Catalina Mayol Fullana "Silis".

Temps passat

10 anys enrere

Novembre de 1993

Nova central telefònica

Dia 16 de novembre es va inaugurar la nova central telefònica digital, de característiques modulars instal·lada en Es Dau, cap de cantó amb Sa Corona. Amb una capacitat de 2.048 línies podrà atendre la demanda actual i a mitjà termini. Inicialment a Montuïri es posaven en funcionament 160 línies més.

25 anys enrere

Novembre de 1978

La tesi doctoral de Joan Miralles

Dia 24 d'aquest novembre Joan Miralles i Monserrat va llegir a la Facultat de Filosofia i Lletres de Mallorca la seva tesi doctoral que versava sobre *Un llibre de cort reial mallorquí del segle XIV (1357-1360)* a qui li fou concedida la màxima qualificació acadèmica, convertint-se així en el primer montuïrer conegut que més amunt ha arribat en el camp de les lletres.

50 anys enrere

Novembre de 1953

El primer magnetòfon

Des del 8 de novembre de 1953 la parròquia va comptar amb el primer magnetòfon de la vila. Era de les dimensions d'un fonògraf i d'ell se'n parlà tant que fins i tot Mingo Revulgo li va dedicar una cobla.

100 anys enrere

Novembre de 1903

Perjudicis

Quan varen alinear el carrer de Palma el propietari de la finca de Can Tevet va demanar una subvenció a l'Ajuntament pels perjudicis que li ocasionaven. I la corporació dia 3 de novembre de 1903 acordà que la comissió d'obres dictaminàs per satisfer els perjudicis al·ludits.

Fases de la Lluna

Novembre 2003

1 Quart creixent	23 Lluna nova
9 Lluna plena	30 Quart creixent
17 Quart minvant	

Demografia

Octubre de 2003

Naixements

27 Set. Catalina Nicolau Fontirroig filla de Joan i de Margalida.

29 Set.- Azzidine Garouaoui fill de El Hassan i Zahra.

2 Oct.- Francina Alcover Bergas filla d'Andreu i de Francisca.

5 Oct.- Catarina Servera Ginard, filla de Bartomeu i de Margalida.

27 Oct. Miquel Pomares Miralles fill de Guillem i Bàrbara.

Cuinar en casa

Ensaïmada

Ingredients

1 quilo de farina de força
10 unces de sucre
1 unça de llevadura de pa
El saïm que es necessita

Elaboració

Es fa la pasta amb tots els ingredients manco el saïm. Es deixa tovar. S'aprima bé amb el rodet ventant la pasta amb les mans. S'unta bé de saïm, s'enrodilla i es posen les ensaïmades damunt la llauna. S'han de tovar una altra vegada i llavors s'enfornen.

MARIA CERDÀ PIZÀ "POETA"

Pluviometria

Octubre de 2003

Dia 13	0'1 l/2	" 21	2'9 "
" 14	23'6 "	" 22	2'1 "
" 15	18'2 "	" 25	3'4 "
" 16	0'3 "	" 27	18'0 "
" 17	19'5 "	" 29	5'1 "
" 18	11'2 "	" 31	8'0 "

Total 112'4 litres m²

Noces d'or

18 Novembre 1953

Mateu Sastre Manera "Pellusco" amb Margalida Servera Mora "Pastora".

Apotecaries

9 Nov. Ariany	23 Nov. Petra
16 " Montuïri	30 " Porreres

Gloses

Antigues cançons amoroses

Si no em vols, digues: ves-te'n
i no te faré pus nosa;
així ho fan, cara de rosa
ses dones que tenen seny.

Mu mare, casar casar,
que es partits no vénen sempre;
com s'escudella és calenta
no la deixeu refredar.

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Façana singular

Està situada en el cap de cantó dels carrers d'Es Pujol i Calvari. Data de l'any 1922 i l'edifici fou construït per capella Joan Cloquell Mateu "Cigala", qui després d'haver estat alguns anys al Perú tornà d'allà amb molts de doblers, tants que fins i tot hagués pogut comprar Son Trobat, digué no fa molt de temps un familiar seu de prop. També va adquirir un cotxe i a la seva mort així mateix va deixar una bona quantitat a la Parròquia de Montuïri.

El capellà va fer hereu de tot quan era seu a Sor Josepa, monja, germana seva, que va estar molt de temps a Campos. Posteriorment aquesta ho va vendre a la família de Can Darreta i al cap de molts d'anys ho compraren els actuals propietaris, uns externs que estaven a Son Massanet.

Molí d'En Gospet

Els voltants del Molí d'En Gospet ha estat sempre com si es tractàs d'una barriada. Allà hi ha famílies que hi viuen contínuament i altres que sols hi van de tant en tant. Les cases, algunes llogades, però gairebé totes, molt ben arreglades, tant és així que es pot considerar com un conjunt digne i harmoniós.

